

community

Η Νεοαποστολική Εκκλησία, ανά τον Κόσμο

01/2023/GR

Σύνθημα για το 2023 :
Υπηρετούμε και βασιλεύουμε
μαζί με τον Χριστό

Κύριο άρθρο

Υπηρετούμε και βασιλεύουμε
μαζί με τον Χριστό

Θεία λειτουργία

Η πίστη είναι οδηγός μας

Διδασκαλία

Χειροτονία γυναικών :

Οι βάσεις

Διεθνής
Νεοαποστολική Εκκλησία

■ Κύριο άρθρο

- 3 Υπηρετούμε και βασιλεύουμε μαζί με τον Χριστό

Θεία Λειτουργία

- 4 Η πίστη είναι οδηγός μας

■ Επίσκεψη στην Αφρική

- 10 Ο λόγος του Θεού σε απλή γλώσσα

■ Επίσκεψη στην Αμερική

- 12 Διατηρώντας τα παλαιά πράγματα, αποδεχόμενοι ό,τι νέο υπάρχει

■ Επίσκεψη στην Ευρώπη

- 14 Μαζί εν Χριστώ – ζώντας και βιώνοντας την εμπειρία

■ Χώρος για παιδιά

- 16 Ο Ιησούς πλένει τα πόδια των μαθητών του
18 Στο σπίτι του Δαυίδ, στη Ντόλα (Ζάμπια)

Διδασκαλία

- 20 Χειροτονία γυναικών : Οι βάσεις

■ Η Εκκλησία σε όλο τον κόσμο

- 24 Η Εκκλησία λέει «ναι» στην γυναίκα για αξίωμα
25 Προβάλλοντας την Εκκλησία με μουσική
26 Πως ο πρωτοπόρος έστρεψε την προσοχή επάνω του
28 Συλλέγοντας δωρεές με δύο τροχούς
30 Όταν τα παιδιά κάνουν θέατρο
32 Νέα από την Ελλάδα

■ Φωτογραφία Εξωφύλλου : Oliver Rütten
■ Φωτογραφία επάνω : Ν.Ε. Ελλάδας

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΑΣ
Δημητρίου Ράλλη 47, ΜΑΡΟΥΣΙ
Τηλ.: 210 6142 071 - 697 9936 165
Θείες λειτουργίες: Κυριακή 10:00 π.μ.
Τετάρτη 19:30 μ.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
Μάνου Λοΐζου & Ν. Μανδηλαρά 23,
Σταυρούπολη Τηλ.: 697 9936 165
Θεία λειτουργία: Μία Κυριακή κάθε μήνα,
στις 11 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
Ανακρέοντος 1 και Σησιχόρου, Μπεντεβή
Τηλ.: 697 7140 600
Θεία Λειτουργία, Κυριακή 11:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

ΝΕΟΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΥΠΡΟΥ
Διονυσίου Κυκκότη 24
4043 Γερμασόγεια Λεμεσού
Κυριακή 10:00 π.μ.
Είστε όλοι ευπρόσδεκτοι

Σε όλες τις κοινότητες, εκτός από αυτή της Αθήνας δεν υπάρχει σταθερή ημερομηνία για θεία λειτουργία. Είναι απαραίτητη τηλεφωνική επικοινωνία πριν την επίσκεψη σε εκκλησία.

Υπηρετούμε και βασιλεύουμε μαζί με τον Χριστό

Φωτογραφία: Διεθνής Νεοαποστολική Εκκλησία

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Ρίχνουμε το βλέμμα μας πίσω, σε μια χρονιά γεμάτη γεγονότα, κατά τη διάρκεια της οποίας μπορέσαμε, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο, να βιώσουμε την εγγύτητα και τη συνοδεία του Κυρίου μας. Επειδή, σε όλες τις περιπτώσεις ισχύει ένα πράγμα: Και το 2022, επίσης, ο Θεός συνέχισε το σχέδιό του για την λύτρωσή μας και οδήγησε πιο κοντά στο στόχο μας – τη συμμετοχή μας στην πρώτη ανάσταση, για να υπηρετήσουμε στη συνέχεια τον Χριστό ως ιερείς και να βασιλέψουμε μαζί του, στην βασιλεία της ειρήνης, όπως διαβάζουμε στην Αποκάλυψη 20 : 6.

Εκείνο ο οποίος, στην βασιλεία της ειρήνης, θα έχει επενδυθεί με την εξουσία του Χριστού, θα μπορεί να εκπληρώνει την υπηρεσία του και ην αποστολή του, χωρίς εμπόδια. Η υπηρεσία θα συνίσταται στη διακήρυξη του Ευαγγελίου στους ανθρώπους και στο να οδηγηθούν προς τον Θεό. Το να βασιλεύει, δεν σημαίνει να κυριαρχεί στον κόσμο, αλλά στο να δίνει μαρτυρία για την υπεροχή του Χριστού, ως ενσάρκωση της αγάπης και του ελέους του Θεού.

Ήδη από σήμερα, ο Ιησούς μας έχει καλέσει να υπηρετούμε και να βασιλεύουμε μέσα στον πνεύμα του. Γι' αυτό και το σύνθημά μας, για το έτος 2023 είναι το ακόλουθο: *Υπηρετούμε και βασιλεύουμε μαζί με τον Χριστό.*

Υπηρετούμε, ήδη από σήμερα, εγκαταλείποντας την καθημερινότητά μας για να συμμετέχουμε στις θείες λειτουργίες και να λατρεύουμε μαζί τον Θεό. Υπηρετούμε περαιτέρω τον Ιησού εφαρμόζοντας το Ευαγγέλιό του στην πράξη, στην καθημερινή μας ζωή. Είναι η υπηρεσία μας προς τον πλησίον μας, να τον αγαπάμε όπως μας αγαπά ο Χριστός.

Το 2023, επίσης, καλούμαστε ήδη να βασιλεύσουμε μαζί με τον Χριστό. Ωστόσο, αυτό δεν το κάνουμε ασκώντας εξουσία επάνω στον πλησίον μας, αλλά, με το να γίνουμε, με την βοήθεια του Χριστού, κύριοι των σκέψεων και των πράξεών μας:

- Η αγάπη του δεν χωρίζει, ενώνει.
- Η χάρη του μας ανυψώνει από τις αποτυχίες μας.
- Η σοφία του μας βοηθά να μαθαίνουμε από τα λάθη μας.

Ούτε είμαστε λοιπόν εκτεθειμένοι, χωρίς υπεράσπιση, απέναντι στον πειρασμό, αλλά, μπορούμε να κυριαρχήσουμε επάνω στην αμαρτία, στην πόρτα της καρδιάς μας.

Ο καλύτερος τρόπος να πάρουμε και να διατηρούμε τον έλεγχο της ζωής μας, είναι να αφήνουμε τον Χριστό να βασιλεύει στις καρδιές μας.

Μαζί με όλους τους Αποστόλους, σας ευχόμαστε μια ευλογημένη και χαρούμενη χρονιά!

Σας απευθύνω, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, τους αδελφικούς μου χαιρετισμούς.

Ζαν Λουκ Σνάνιτερ

Β' Κορινθίους 5 : 7

« Επειδή, περπατάμε με βάση την πίστη, όχι με βάση τα όσα βλέπουμε! »

Η πίστη είναι ο οδηγός μας

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, οφείλω να ομολογήσω ότι είναι πραγματικά μια μεγάλη χαρά, για μένα, που βρίσκομαι ξανά, ανάμεσά σας, εδώ, στις Φιλιππίνες. Ξέρετε ότι για πολύ καιρό δεν ήταν δυνατόν να ταξιδεύουμε. Και είμαι πολύ ευγνώμων που τόσες πολλές κοινότητες μπορούν να συνδέονται μαζί μας, εδώ, στην Ινδονησία και σε άλλες χώρες. Θέλουμε να εορτάσουμε μαζί αυτή την ημέρα, ως μια ημέρα εορτής. Εορτάζουμε την πεντηκοστή επέτειο της Εκκλησίας στις Φιλιππίνες και αυτός είναι ένας λόγος, να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας. Πριν πενήντα χρόνια, πιστοί υπηρέτες του Θεού ήλθαν σε αυτή την χώρα και ανακοίνωσαν αυτό το μεγάλο μήνυμα στους Φιλιππινέζους: Έρχεται ο Ιησούς! Και έστειλε τους Αποστόλους του να μας προετοιμάσουν για την επιστροφή του. Θα έλθει και θα μας οδηγήσει στην βασιλεία του. Θα μεταμορφωθούμε στην εικόνα του Ιησού Χριστού. Θα είμαστε σε τέλεια κοινωνία μαζί

Στις 16 Οκτωβρίου, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ τέλεσε την επετειακή θεία λειτουργία της Νεοαποστολικής Εκκλησίας των Φιλιππίνων, στο Τούπτι. αριστερά: Στο δωμάτιο αξιωμάτων.

Πενήντα χρόνια όμως μετά, δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμη η υπόσχεση

του, αλλά και μεταξύ μας, στην βασιλεία του. Και, δόξα τω Θεώ, στις Φιλιππίνες, πολλοί άνθρωποι δέχθηκαν το μήνυμά του και το πίστεψαν. Βήμα το βήμα, το Έργο του Θεού μπόρεσε να αναπτυχθεί. Σήμερα, έχουμε πολλούς αδελφούς και αδελφές, σε πολλές κοινότητες. Και είναι μεγάλη χαρά, να υπάρχουν τόσοι πολλοί πιστοί, αδελφοί και αδελφές σε αυτή την χώρα.

Εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας ευχαριστώντας όσους φύτεψαν και όσους ήρθαν αργότερα και πότισαν. Αλλά, πρώτα απ' όλα, ευχαριστούμε τον Θεό που έδωσε την ανάπτυξη. Χωρίς την βοήθεια και την ευλογία του, τίποτα δεν θα ήταν δυνατό. Ευχαριστούμε λοιπόν τους υπηρέτες του Θεού, τους αδελφούς και τις αδελφές που ζουν ακόμη και εκείνους που ήδη είναι στον άλλο κόσμο και δοξάζουμε τον Θεό, τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα για την χάρη και την ευλογία του.

Πριν πενήντα χρόνια λοιπόν, ανακοίνωσαν ότι ερχόταν ο Ιησούς, ότι ήθελε να μας οδηγήσει στην βασιλεία του, ότι θα μεταμορφωθούμε στην εικόνα του Χριστού και ότι, ως Εκκλησία του Χριστού, θα είμαστε σε κοινωνία με τον Θεό και μεταξύ μας. Πενήντα χρόνια όμως μετά, δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμη η υπόσχεση. Και όλος ο κόσμος μπορεί να δει: Ο Κύριος δεν έχει έλθει. Δεν είμαι ακόμη όπως ο Ιησούς Χριστός. Είμαι πάντα ένας φτωχός αμαρτωλός. Και η κοινωνία μέσα στην Εκκλησία είναι συμπαθητική, αλλά σίγουρα, όχι τέλεια. Τι γίνεται λοιπόν με αυτή την υπόσχεση; Η απάντηση είναι: Όσο βρισκόμαστε στη γη, οφείλουμε να βαδίζουμε με πίστη και όχι με όραση. Η υπόσχεση παραμένει πάντα ισχυρή. Αλλά, οφείλουμε να πιστεύουμε και να περπατάμε για να βιώσουμε την εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης. Έτσι ήταν πάντα.

Θυμηθείτε τον Αβραάμ: Ο Θεός του έδωσε μια θαυμαστή υπόσχεση. Θα έχεις ένα γιο και θα γίνεις πατέ-

ρας ενός μεγάλου έθνους. Ο Αβραάμ όμως ήταν ήδη γέρος. Από ανθρώπινη σκοπιά ήταν αδύνατο. Αλλά ο Θεός του είπε: «Δεν μπορώ να σε ευλογήσω εδώ, πρέπει να φύγεις από την χώρα σου και να πας στην χώρα που θα σου δείξω». Ο Αβραάμ δεν είχε ιδέα που βρισκόταν αυτή η χώρα ή πως θα έμοιαζε, αλλά πίστεψε και περπάτησε και χρειάστηκε να περιμένει πολύ πριν την εκπλήρωση αυτής της υπόσχεσης. Ο ίδιος ο Ιησούς είπε: «Το μόνο

που ήθελε στην πραγματικότητα ο Αβραάμ ήταν να δει εμένα: Τον Ιησού Χριστό, τον Υιό του Θεού». Και ο Αβραάμ έπρεπε να περιμένει αιώνες μέχρι να εκπληρωθεί η επιθυμία του, να μπορέσει να δει τον Ιησού Χριστό, το Σωτήρα, εδώ στη γη. Έπρεπε να περιμένει τόσο πολύ και να πιστέψει μέχρι το τέλος, για να δει επιτέλους την εκπλήρωση της υπόσχεσης.

Ο Θεός πλησίασε τον Μωυσή και τον λαό του Ισραήλ και τους είπε: «Θα σας οδηγήσω στην υπέροχη γη, την γη της Επαγγελίας. Θα πρέπει όμως να φύγετε από την Αίγυπτο και θα πρέπει να περπατήσετε!». Όφειλαν να πιστέψουν και να περπατήσουν πολύ, πριν μπορέσουν να πραγματοποιήσουν την επιθυμία τους και να ζήσουν την υπόσχεση του θεού. Ο Θεός όμως ήταν πιστός, κράτησε τις υποσχέσεις του προς τον Αβραάμ και τον λαό του Ισραήλ, αλλά, έπρεπε πρώτα να πιστέψουν και να περπατήσουν μέσα στην πίστη.

Επιθυμώ να επαναλάβω ότι η υπόσχεση που έδωσε ο Θεός, διαμέσου των Αποστόλων του εξακολουθεί να ισχύει. Αλλά δεν έχει εκπληρωθεί ακόμη, οφείλουμε σήμερα να περπατάμε με πίστη. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι είμαστε πραγματικά πεπεισμένοι, ότι αυτό που λέει ο Θεός είναι αληθινό. Για τον Αβραάμ, ο λόγος του Θεού ήταν πιο σημαντικός από αυτό που μπορούσε να δει με τα μάτια του. Πίστη σημαίνει να είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι ο λόγος του Θεού είναι η αλήθεια, όχι αυτό που βλέπω όχι αυτό που καταλαβαίνω, αλλά, αυτό που λέει ο Θεός. Πίστη στον Θεό είναι επίσης η εμπιστοσύνη προς αυτόν. Πίστη στον Θεό σημαίνει ότι εμπιστεύομαι το γεγονός ότι θα κάνει αυτό που υπόσχεται και ότι μπορεί να το κάνει. Και σε ότι αφορά τον Αβραάμ, φαινόταν αδύνατο για εκείνον και την γυναίκα του ότι θα μπορούσαν να αποκτήσουν παιδί στην ηλικία που είχαν. Αλλά, εμπιστευόταν τον Θεό: Μπορεί να το κάνει και θα το κάνει. Πιστεύω, σημαίνει επομένως ότι είμαι πεπεισμένος πως αυτό που λέει ο

Περιμένουμε υπομονετικά ότι θα εκπληρώσει τις υποσχέσεις του

Θεός, είναι αλήθεια. Τον εμπιστεύομαι, μπορεί να το κάνει και θα το κάνει. Και επειδή είμαι πεπεισμένος και τον εμπιστεύομαι, κάνω υπομονή και περιμένω. Αυτή είναι η πίστη και αυτό οφείλουμε να κάνουμε: Να είμαστε πεπεισμένοι ότι ο λόγος του Θεού είναι πιο σημαντικός από αυτό που μπορούμε να δούμε και να καταλάβουμε. Εμπιστευόμαστε τον Θεό ότι μπορεί να κάνει και θα κάνει αυτό που υπόσχεται και περιμένουμε με υπομονή να πραγματοποιήσει τις υποσχέσεις του.

Αυτή είναι λοιπόν η πίστη, αλλά οφείλουμε κατόπιν να συνεχίσουμε να περπατάμε. Ο λαός του Ισραήλ χρειαζόταν να πιστέψει ότι ο Θεός θα πήγαινε να τον απελευθερώσει, αλλά έπρεπε να εξέλθει από την Αίγυπτο και χρειαζόταν θάρρος για να το κάνει αυτό. Δεν αρκούσε να πει απλά: «Πολύ καλά, πάμε να φύγουμε!». Το να φύγει από την Αίγυπτο ήταν μια πολύ δύσκολη απόφαση. Αλλά οι Ισραηλίτες ανέλαβαν το ρίσκο και άρχισαν να περπατούν. Και ο Θεός τους απελευθέρωσε από την Αίγυπτο. Γνωρίζετε της ιστορία της Ερυθράς θάλασσας, δεν χρειάζεται να την διηγηθώ ξανά. Απελευθερώθηκαν από τη δύσκολη κατάστασή τους. Αλλά, αυτό δεν ήταν το τέλος της ιστορίας, ήταν η αρχή της ιστορίας. Όταν πέρασαν στην άλλη όχθη της Ερυθράς θάλασσας και απελευθερώθηκαν από τους Αιγύπτιους, υπήρχε ακόμη η έρημος. Και τώρα όφειλα να συνεχίσουν να προχωρούν με πίστη.

Αδελφοί και αδελφές, έχουμε αυτή την υπόσχεση: Ο Θεός θέλει να μας απελευθερώσει και να μας οδηγήσει στην βασιλεία του. Αλλά πρέπει να εξέλθετε από το βασίλειο του κακού για να εισέλθετε στην βασιλεία του καλού Θεού. Είπαμε: «Ναι, θέλω να απαρνηθώ το κακό». Και είναι εξ αιτίας αυτής της πίστης και αυτής της θέλησης, που ο Θεός μας έχει

απελευθερώσει με τον βάπτισμα με νερό και πνεύμα. Δεν μπορέσαμε να το δούμε, αλλά διαμέσου του βαπτίσματος με νερό και Πνεύμα, απελευθερωθήκαμε από την κυριαρχία του κακού. Δεν ήταν όμως το τέλος της ιστορίας, ήταν η αρχή της. Και τώρα οφείλουμε να περπατήσουμε όπως ο λαός του Ισραήλ. Τι σημαίνει να περπατάμε; Όπως ο λαός του Ισραήλ, έτσι κι εμείς οφείλουμε επίσης, να ακολουθούμε τις οδηγίες του Θεού. Κάθε ημέρα ο Θεός τους έλεγε τι να κάνουν και όφειλαν να το κάνουν. Και εμείς επίσης, οφείλουμε να περπατάμε για να ακολουθούμε τις οδηγίες του Θεού. Μας διδάσκει πως να αγαπάμε. Μας διδάσκει πως να μεγαλώνουμε στην γνώση του Ιησού Χριστού. Διαμέσου του Αγίου Πνεύματος, μας λέει πως μπορούμε να μεταμορφωθούμε στην εικόνα του Χριστού. Οφείλουμε επίσης να περπατάμε. Οφείλουμε να μαθαίνουμε να αγαπάμε περισσότερο και καλύτερα. Οφείλουμε να αυξάνουμε την γνώση μας στον Ιησού Χριστό. Οφείλουμε να ξεπερνάμε την παλιά μας φύση και γινόμαστε ένας νέος άνθρωπος εν Χριστώ. Ο λαός του Ισραήλ όφειλε να διασχίσει την έρημο πολεμώντας με εχθρούς. Κι εμείς επίσης οφείλουμε να παλεύουμε ενάντια στο κακό και να υπερνικάμε τους πειρασμούς. Και είναι μια συνεχής διαδικασία, οφείλουμε να προχωράμε μπροστά και να ξεπερνάμε, ξεπερνάμε, ξεπερνάμε... Και υπήρχε ακόμη ένας λόγος που ο Θεός ήθελε γι' αυτόν τον λαό να περπατήσει στην έρημο και να τη διασχίσει. Ήθελε να γίνει ένας πραγματικός λαός, μια κοινότητα. Επειδή προηγουμένα ήταν ένα πλήθος φυλών και στην Αίγυπτο περπατούσαν και ζούσαν, ο καθένας για λογαριασμό του. Και κατά τη διάρκεια της πορείας στην έρημο, έμαθαν να γίνονται μια πραγματική κοινότητα, έμαθαν να κάνουν μόνο το ένα. Κατάλαβαν ότι είχαν ανάγκη ο ένας τον άλλον, ότι ήταν φτιαγμένοι για να είναι μαζί.

Θα είμαι σύντομος: Οφείλουμε να πιστεύουμε και να περπατάμε για να κάνουμε να μεγαλώνει η αγάπη μας και η γνώση μας για τον Ιησού Χριστό, για να προχωράμε στην πνευματική μας ανάπτυξη. Οφείλουμε να προσπαθούμε και να αγωνιζόμαστε εναντίον του εχθρού μας και οφείλουμε να μάθουμε να γινόμαστε ένα εν Χριστώ, μαζί εν Χριστώ. Σίγουρα, όταν ο λαός του Ισραήλ πήγε στην έρημο, δεν μπορούσε να δει την υπόσχεση του Θεού. Μπόρεσε όμως να βιώσει την εμπειρία της παρουσίας του Θεού. Οι άνθρωποι βέβαια δεν μπορούσαν να δουν τον Θεό, αλλά διαμέσου του Μωυσή, μπορούσαν να ακούσουν την φωνή του. Και ο Μωυσής τους είπε: «Ο Θεός σας λέει αυτό που οφείλετε να κάνετε!».

Ακόμη και σήμερα, δεν μπορούμε να δούμε τον Θεό, αλλά ακούμε την φωνή του διαμέσου του Αγίου Πνεύματος και μέσω των Αποστόλων. Και μπορούμε συχνά, να βιώνουμε την εμπειρία: «Ο Θεός μου λέει ακριβώς τι χρειάζομαι, ξέρει τα πάντα». Μπορούμε να βιώνουμε την εμπειρία ότι ο Θεός είναι μαζί μας, ότι μας μιλάει. Ο λαός του Θεού μπορούσε να βιώνει την εμπειρία της παρουσίας του Θεού, επειδή, ελάμβανε κάθε μέρα την τροφή του Θεού. Ελάμβανε το μάννα, ήταν ένα Μεγάλο θαύμα. Δυστυχώς όμως, το συνήθισαν και

έγινε κάτι το φυσικό. Και ξέχασαν τελείως το ότι επρόκειτο για ένα θαύμα. Και εμείς επίσης, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, έχουμε λάβει τροφή από τον ουρανό. Λαμβάνουμε το σώμα και το αίμα του Χριστού, όταν εορτάζουμε την Αγία Κοινωνία. Είναι ο επουράνιος άρτος, ένα μεγάλο θαύμα. Ίσως όμως, μετά από τόσα χρόνια, έχουμε, τελείως απλά, συνηθίσει ότι είναι φυσιολογικό να ερχόμαστε στην θεία λειτουργία και να λαμβάνουμε την Αγία Κοινωνία. Αδελφοί και αδελφές, σας παρακαλώ, ποτέ μην ξεχνάτε τι σημαίνει αυτό: Η τροφή αυτή μας παρέχεται από τον ίδιο τον Θεό, είναι ένα μεγάλο θαύμα. Ποτέ μην ξεχνάτε το θαύμα της Αγίας Κοινωνίας.

Οι Ισραηλίτες μπόρεσαν επίσης να βιώσουν την εμπειρία της βοήθειας του Θεού. Συχνά βρίσκονταν αντιμέτωποι με μια κατάσταση για την οποία δεν μπορούσαν απλά να βρουν μια λύση. Και ο Θεός τους έδειχνε: «Για μένα, τίποτα δεν είναι αδύνατο, μπορώ να σας βοηθήσω, εμπιστευθείτε με». Είναι αυτό που βίωσαν κατά τη διάρκεια της πορείας τους στην έρημο. Βίωναν την παρουσία του Θεού ανάμεσά τους. Με τον λόγο του, με το μάννα και με την βοήθειά του. Κάτι που ισχύει και για εμάς επίσης. Και ο Θεός παρέμενε πιστός, ακόμη και όταν δεν ήταν πιστοί. Ο Θεός είχε πολλούς λόγους για να τους πει: «Σας εγκαταλείπω, δεν είστε πιστοί, δεν με εμπιστεύεστε. Μείνετε εκεί που είστε». Όχι, ο Θεός δεν τους εγκατέλειψε ποτέ. Ειλικρινά, από ανθρώπινη άποψη, ο Ιησούς είχε πολλούς λόγους για να πει: «Τους αφήνω να φύγουν, τους εγκαταλείπω. Τόσες φορές τους είπα τι να κάνουν και τι όχι και, έκαναν ακριβώς το αντίθετο». Θα μπορούσε, τουλάχιστον, να το πει για μένα και σας λέω ότι θα είχε πολλούς λόγους για να το πει. Αλλά, όπως το λέει και η Αγία Γραφή: Ο Ιησούς δεν ντρέπεται να είναι αδελφός μας. Και, παρά τις αδυναμίες μας, παραμένει μαζί μας.

Ο αναπληρωτής Απόστολος Περιφέρειας Τζον Φεντ και ο Απόστολος Περιφέρειας Ενρίκε Μίνιο κλήθηκαν να υπηρετήσουν στο βήμα

Πιστεύουμε, περπατάμε, η υπόσχεση δεν έχει ακόμη εκπληρωθεί, αλλά, μπορούμε να βιώνουμε την παρουσία του Θεού ανάμεσά μας. Δεν έχουμε επομένως κανένα λόγο, να κατεβάσουμε τα χέρια μας. Χάρηκα πολύ που άκουσα την χορωδία και σας άκουσα να ψάλλετε «Never give up!» (Μην εγκαταλείπετε ποτέ!). Καταλάβετε το σημερινό μήνυμα, ποτέ μην εγκαταλείπετε, συνεχίζετε να βαδίζετε μέσα στην πίστη. Δεν έχουμε κανένα λόγο να

τα εγκαταλείψουμε όλα και να επιστρέψουμε στην Αίγυπτο. Εάν αποφασίσαμε να απαρνηθούμε το κακό και ο Θεός μας έχει απελευθερώσει από το κακό, σας παρακαλώ, μην τα εγκαταλείψετε όλα αυτά, επιστρέφοντας στην Αίγυπτο. Μην πείτε: «Ο Ιησούς δεν τήρησε την υπόσχεσή του, θα επιστρέψω στην αμαρτία και θα ακολουθήσω το δρόμο της αμαρτίας για να πάρω αυτό που θέλω». Είμαι βέβαιος ότι καταλαβαίνετε τι θέλω να πω. Μην επιστρέψετε στην Αίγυπτο μόνο και μόνο επειδή είναι πιο άνετα και πιο όμορφα εκεί. Ξέρω ότι η ζωή σας θα ήταν πολύ πιο εύκολη αν αμαρτάνατε λίγο παραπάνω. Σας παρακαλώ να μην εγκαταλείψετε, συνεχίστε μέσα στην πίστη, μην επιστρέψετε στην Αίγυπτο.

Πολλές φορές, ο λαός έμπαινε στον πειρασμό, απλά, να παραμείνει εκεί που ήταν. Έλεγαν: «Η υπόσχεση δεν πρόκειται να πραγματοποιηθεί, τελικά, δεν είναι και τόσο άσχημα εδώ, θα παραμείνουμε εδώ». Είναι ήδη αρκετά λυπηρό να βλέπουμε ότι πολλοί χριστιανοί έχουν χάσει κάθε ελπίδα. Δεν επιδιώκουν πλέον την βασιλεία του Θεού στην αιωνιότητα, την τέλεια κοινωνία με τον Θεό. Τα παράτησαν, δεν έχουν πλέον την λαχτάρα να μεταμορφωθούν στην εικόνα του Χριστού και λένε: «Παραμένουμε απλώς εδώ». Πιστεύουμε στον Θεό, είμαστε υπάκουοι και θέλουμε να μας βοηθήσει ο Θεός στην επίγεια ζωή μας, να επιλύει τα προβλήματά μας, να μας δίνει την ευλογία του, αλλά, όλα επικεντρώνονται στην επίγεια ζωή, στα επίγεια πράγματα. Και η ελπίδα μιας ζωής στην ουράνια βασιλεία, έχει χαθεί. Σας παρακαλώ, αδελφοί και αδελφές, μη χάνετε την ελπίδα. Η υπόσχεση εξακολουθεί να ισχύει. Μη χρησιμοποιείτε την πίστη σας στον Ιησού Χριστό

αποκλειστικά για επίγεια πράγματα. Μην εγκαταλείπετε: Προετοιμαζόμαστε για την επιστροφή του Χριστού.

Ο λαός του Ισραήλ μπήκε επίσης στον πειρασμό να πει: «Αρκετά με τον Μωυσή, χορτάσαμε. Θέλουμε ένα άλλο οδηγό. Δεν είμαστε ικανοποιημένοι με αυτόν, δεν είναι αρκετά καλός. Αυτό που μας είπε δεν ήταν καλό. Αναζητούμε ένα άλλο οδηγό». Ας ακολουθούμε σήμερα τους Αποστόλους, με πιστότητα. Είναι απεσταλμένοι για να μας οδηγήσουν στην βασιλεία του Θεού. Ορισμένες φορές αυτό που μας λένε είναι άνετο, κάποιες φορές όμως, δεν μας αρέσει αυτό που μας λένε. Αλλά ξέρουμε ότι είναι απεσταλμένοι για να μας οδηγήσουν στην βασιλεία του Θεού. Ας τους ακολουθούμε μέχρι το τέλος. Ξέρουμε ότι η υπόσχεση δεν έχει ακόμη εκπληρωθεί.

Ο Ιησούς δεν έχει έλθει ακόμη, δεν είμαστε ακόμη τέλειοι ως εικόνα του Χριστού, η Εκκλησία δεν είναι ακόμη τέλεια, η κοινωνία μας απέχει ακόμη πολύ από το να είναι τέλεια, οι υποσχέσεις δεν έχουν ακόμη εκπληρωθεί, αλλά, δεν τα παρατάμε. Συνεχίζουμε να πιστεύουμε και να περπατάμε, να περπατάμε με πίστη.

Και, αγαπητοί αδελφοί και αδελφές, αντί να παραπονηόμαστε που δεν έχει εκπληρωθεί ακόμη η υπόσχεση, αναγνωρίζουμε τι σημαίνει αυτό για εμάς. Σίγουρα, δεν είμαστε ακόμη τέλειοι, δεν είμαστε ακόμη σύμφωνοι με την εικόνα του Χριστού, παρά τα τόσα χρόνια που έχουμε εργαστεί επάνω σε αυτό. Τι σημαίνει αυτό για εμένα; Σημαίνει ακόμη ότι εξαρτώμαι εξ ολοκλήρου από την χάρη του Ιησού. Χρειάζομαι την χάρη του Ιησού

Ο Πρωταπόστολος χειροτόνησε το Φρέντυ Νυγιάντ (Freddie Nuyad, στο κέντρο) και τον Μέντι Σαμπάλ (Medie Sabal, δεξιά) στο αξίωμα του Αποστόλου

Οι συνταξιούχοι πλέον Απόστολοι, Αλφρέδο Πασκουάλ (Alfredo Pascual, αριστερά) και Κλεόπας Μπουάλ (Cleofas Bual, δεξιά), με τον Πρωταπόστολο, μετά το τέλος της θείας λειτουργίας

Χριστού. Μόνος μου δεν θα τα καταφέρω ποτέ να είμαι τέλειος. Χρειάζομαι την χάρη του. Αυτό σημαίνει ότι οφείλω να είμαι ταπεινός και να προσεύχομαι: «Ιησού, δώσε μου την χάρη σου! Χωρίς την χάρη σου, είμαι χαμένος». Επειδή αναγνωρίζουμε ότι δεν είμαστε ακόμη τέλειοι, είμαστε ταπεινοί και ζητούμε από τον Ιησού να μας χορηγήει την χάρη του. Ναι, εμείς τα αξιώματα, δεν είμαστε ακόμη τέλειοι, είναι προφανές. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι με αυτό που είμαστε. Οφείλουμε να διευρύνουμε την γνώση και την κατανόησή μας για το Ευαγγέλιο. Οφείλουμε ακόμη να μάθουμε να αγαπάμε περισσότερο και καλύτερα. Και εμείς επίσης εξαρτόμαστε από την χάρη του Ιησού Χριστού, αλλά και εμείς επίσης οφείλουμε να προχωρήσουμε για να αναπτυχθούμε στη διακονία μας. Ακόμη και αν υπηρετούμε τον Κύριο εδώ και σαράντα ή πενήντα χρόνια, οφείλουμε να μαθαίνουμε ακόμη. Υπηρέτες του Θεού, αγαπημένοι συνεργάτες, ας είμαστε ταπεινοί, δεν είμαστε ακόμη όπως θέλει ο Θεός να είμαστε. Μην τα παρατάτε, συνεχίστε να προχωράτε. Μαθαίνετε, μαθαίνετε, μαθαίνετε. Φυσικά, σίγουρα η Εκκλησία δεν είναι τέλεια, σίγουρα η υπόσχεση δεν έχει εκπληρωθεί, η κοινωνία δεν είναι τέλεια. Μπορούμε να παραπονεθούμε γι' αυτό. Αλλά, τα έξυπνα παιδιά του Θεού λένε: «Πρέπει να κάνω περισσότερα για την ενότητα της Εκκλησίας. Οφείλω να κάνω περισσότερα για τον αδελφό μου, για την αδελφή μου, οφείλω να τους αγαπάω περισσότερο. Μπορώ να προοδεύω στην αγάπη για τον πλησίον μου». Αντί να παραπονοιάμαστε, λέμε: «Μπορώ να κάνω περισσότερα και καλύτερα, βοήθησέ με να τα κάνω».

Επομένως αδελφοί και αδελφές, αυτό είναι για σήμερα το μήνυμα. Η υπόσχεση που μας δόθηκε,

εδώ και πολλά χρόνια εξακολουθεί να ισχύει, αλλά, όσο είμαστε εδώ στην γη, οφείλουμε να πιστεύουμε και να περπατάμε για να προχωρήσουμε. Δεν θέλουμε να τα παρατήσουμε. Αυτά που λέει ο Θεός είναι αλήθεια, τον εμπιστευόμαστε ότι θα κρατήσει την υπόσχεσή του και περιμένουμε υπομονετικά. Οφείλουμε όμως να συνεχίσουμε να αυξάνουμε την αγάπη και τις γνώσεις μας. Δεν τα παρατάμε, πολεμάμε τους εχθρούς μας και εργαζόμαστε για την ενότητα του Έργου του Θεού. Βιώνουμε την εμπειρία της παρουσίας του Θεού ανάμεσά μας, διαμέσου του λόγου του, μέσω του αποστολικού αξιώματος, με την Αγία Κοινωνία και με την βοήθειά του στην καθημερινή μας ζωή. Δεν θέλουμε να επιστρέψουμε στην Αίγυπτο, δεν θέλουμε να παραμείνουμε εδώ στην γη, θέλουμε να περπατήσουμε προς την βασιλεία του Θεού και θέλουμε να εισέλθουμε μαζί σε αυτήν. Ακολουθούμε τον Χριστό και τους Αποστόλους μέχρι το τέλος και θα ανακαλύψουμε: Ο Θεός είναι πιστός, τηρεί τις υποσχέσεις του.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Είμαστε βέβαιοι ότι είμαστε οι αγαπημένοι του Θεού και τον εμπιστευόμαστε. Συνεχίζουμε να ακολουθούμε την πνευματική μας ανάπτυξη και βιώνουμε την εμπειρία της παρουσίας του Θεού στο πλευρό μας. Θα ζήσουμε την εκπλήρωση της υπόσχεσής του.

Στις 22 Σεπτεμβρίου, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ επισκέφτηκε την κοινότητα Μπανζούλ (Banjul) στην Γκάμπια. Οικοδεσπότης ήταν ο Απόστολος Περιφέρειας Ράινερ Στορκ (2^{ος} από δεξιά.)

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Γκάμπια

Ο λόγος του Θεού σε απλή γλώσσα

Πίστη, διδασκαλία, κήρυγμα: Όλα βασίζονται στην Αγία Γραφή. Γι' αυτό είναι σημαντικό για τα αξιώματα και την κοινότητα, να τα γνωρίζουν. Αλλά, κανείς δεν μπορεί να διαβάζει την Αγία Γραφή, όπως διαβάζει τα άλλα βιβλία – εδώ είναι μερικές οδηγίες από μια θεία λειτουργία που τέλεσε ο Πρωταπόστολος.

Ανακούφιση, δύναμη, ευλογία: Κάποια πρόσωπα θέλουν να δουν θαύματα. Ωστόσο, «ο Θεός μας δεν εργάζεται με αυτό τον τρόπο», αλλά μάλλον: «Ο Θεός θέλει να μιλά στους ανθρώπους. Και θέλει οι άνθρωποι να τον ακούν. Γι' αυτό και είναι τόσο σημαντικό το κήρυγμα στην Εκκλησία μας». Αυτά είπε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ στις 22 Σεπτεμβρίου στο Μπανζούλ (Γκάμπια). «Κάθε λόγος που προφέρεται από το βήμα, δεν είναι απαραίτητα λόγος του Θεού». Το κήρυγμα είναι ατελές επειδή είναι ατελής και ο άνθρωπος που κηρύττει. Ωστόσο, «παρ' όλες αυτές τις ατέλειες, το Άγιο Πνεύμα μπορεί να ενισχύει και αν δυναμώνει τους πιστούς».

«Θα πρέπει να έχουμε μια καλή γνώση της Αγίας Γραφής». Επειδή, «η Βίβλος είναι το θεμέλιο της πίστης μας. Επομένως, τα αξιώματα θα πρέπει να γνωρίζουν την Βίβλο». Και εκτός αυτού, «οι πιστοί οφείλουν να γνωρίζουν την Βίβλο. Διαφορετικά είναι δύσκολο να κατανοήσουν το νόημα του κηρύγματος». Επιπλέον, «η ανάγνωση της Βίβλου προσφέρει παρηγοριά και σοφία από τον Θεό».

Ένα βιβλίο διαφορετικό από τα άλλα

«Κανείς δεν μπορεί να διαβάζει την Αγία Γραφή όπως θα διάβαζε ένα οποιοδήποτε άλλο βιβλίο», Επειδή «ό,τι γράφτηκε κάτω από την έμπνευση του

Αγίου Πνεύματος, θα πρέπει επίσης να διαβάζεται κάτω από την έμπνευσή του. Διαφορετικά δεν μπορεί να γίνει σωστά κατανοητό».

Μια συλλογή από κανόνες και νόμους που θα έπρεπε να τηρούνται – έτσι έβλεπαν οι γραμματείς τις Άγιες Γραφές. Ωστόσο, «Ο Ιησούς είπε: Αυτή δεν είναι η σωστή κατανόηση των Γραφών», αλλά μάλλον: «Αυτός που εμπνέεται από το Άγιο Πνεύμα ξέρει ότι όλη η Γραφή δίνει μαρτυρία για τον Ιησού Χριστό».

Ανάμεσα στον ουρανό και την γη

«Αυτά ήταν την εποχή του Χριστού. Τι γίνεται τώρα με εμάς, στην εποχή μας;», ρώτησε ο Πρωταπόστολος, προειδοποιώντας για παρανόηση της Αγίας Γραφής:

- «Η Βίβλος δεν μπορεί να αντικαταστήσει την επιστήμη». Πράγματι, τα κείμενα αντικατοπτρίζουν την γνώση της εποχής που γράφτηκαν. Έτσι, οι συγγραφείς πίστευαν ότι ο ήλιος στρέφεται γύρω από την γη (Ιησούς του Ναυή 10:12) και ότι η γη ήταν επίπεδη (Αποκάλυψη 7:1).
- «Η Βίβλος δεν μπορεί να πάρει αποφάσεις». Επειδή ο Θεός δεν θέλει να αποφασίζει για εμάς. Το Άγιο Πνεύμα μας λέει μόνο τι οφείλουμε να λαμβάνουμε υπόψη για να πάρουμε τις αποφάσεις

Κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας στις 22 Σεπτεμβρίου στην Γκάμπια, στο βήμα μίλησε ο Απόστολος Περιφέρειας Κουμπούμπα Σόκο

λέει: 'Χρησιμοποιείστε το Άγιο Πνεύμα για να κατανοήσετε τα πράγματα. Και για να σας βοηθήσω, απέστειλα τους Αποστόλους'. Αποστολή και εξουσία τους είναι να ερμηνεύουν την Αγία Γραφή.

Φωτίζοντας σωστά τα μηνύματα

«Τι μπορούμε να μάθουμε διαβάζοντας την Παλαιά Διαθήκη κάτω από το φως του Αγίου Πνεύματος», ρώτησε ο επικεφαλής της Εκκλησίας και πρόσθεσε: Ο Θεός αγαπά άνευ όρων. Ο Θεός είναι πιστός, τηρεί τις υποσχέσεις του· περιμένει από εμάς να τον πιστέψουμε και να τον εμπιστευτούμε. Μας ζητεί να αγαπάμε τον Θεό και τον πλησίον μας· η εκλογή μας είναι θεμελιωμένη στην χάρη και όχι στις αξίες μας. Είναι μία κλήση να τον υπηρετούμε.

Και τα μηνύματα από την Καινή Διαθήκη: Ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός του Θεού, που ήλθε στην γη. Η σωτηρία συνίσταται στην αιώνια κοινωνία με τον Χριστό και με τους δικούς του. Όλοι οι άνθρωποι μπορούν να σωθούν, αν πιστεύουν στον Ιησού Χριστό. Εκείνος που θέλει να προετοιμαστεί για την επιστροφή του Κυρίου, οφείλει να αναγεννηθεί με νερό και Πνεύμα, να λαμβάνει την Αγία Κοινωνία και να ακολουθεί τη διδασκαλία των Αποστόλων.

Και ο Πρωταπόστολος κατέληξε: «Η Βίβλος είναι πραγματικά μια πηγή δύναμης, παρηγοριάς και σοφίας. Οφείλουμε να την γνωρίζουμε. Οφείλουμε να τη διαβάζουμε. Αλλά οφείλουμε να εμπνεόμαστε και από το Άγιο Πνεύμα. Το αποστολικό αξίωμα είναι σταλμένο από τον Ιησού για να μας βοηθήσει να κατανοήσουμε σωστά την Αγία Γραφή. Και αν ενεργούμε με τον τρόπο αυτό, βρίσκουμε στην Βίβλο, όλα όσα χρειαζόμαστε για τη σωτηρία μας!».

μας. Η απόφαση όμως ανήκει εξ ολοκλήρου σε μας».

Στο πλαίσιο αυτό, ο υπεύθυνος της Εκκλησίας αναφέρθηκε σε μια παροιμία: «Η Αγία Γραφή δεν μας εξηγεί την γη και τον ουρανό, μας λέει πως να ζούμε στην γη, για να εισέλθουμε στον ουρανό».

Κατανοώντας σωστά τις αντιφάσεις

«Η λήψη αποφάσεων με βάση μεμονωμένα βιβλικά αποσπάσματα δεν έχει νόημα». Σε πολλά σημεία, μπορούμε να βρούμε τα πάντα και το αντίθετό τους στην Αγία Γραφή. Κάποιες αντιφάσεις τονίζονται κατά τη διάρκεια του κηρύγματος:

- Κάποιες φορές ο Θεός θέλει ο λαός του Ισραήλ να πηγαίνει σε πόλεμο, άλλες φορές πάλι, του ζητεί να μη πολεμήσει. Μερικές φορές ο Ιησούς θέλει οι μαθητές του να πηγαίνουν αποκλειστικά προς τους Εβραίους, άλλοτε πάλι τους στέλνει επίσης και προς τους Εθνικούς. «Φανταστείτε ότι ανοίγετε την Αγία Γραφή και βρίσκετε μόνο μία από αυτές τις φράσεις!».
- Στο απόσπασμα από την Α' Κορινθίους 7:26-33, συνιστά στους ανθρώπους να μην παντρεύονται, επειδή αυτό είναι ευάρεστο στον Κύριο. Αλλά, στην Α' προς Τιμόθεο 4:1-3, όσοι τους συμβουλεύουν να μην παντρεύονται, θεωρούνται ψευδοδιδάσκαλοι. « Κατά συνέπεια, μήπως ο Παύλος ήταν ψευδοδιδάσκαλος;».
- Στην αρχή από την Α' προς Τιμόθεο 2, λέει ότι ο Θεός θέλει να σώσει όλους τους ανθρώπους. Σε λίγους στίχους αργότερα, αναφέρει ότι οι γυναίκες μπορούν να σωθούν μόνον αν κάνουν παιδιά. Αυτό θα σήμαινε ότι ο Θεός θέλει τη σωτηρία όλων των ανθρώπων, εκτός από τις γυναίκες που ο ίδιος δεν επιτρέπει να κάνουν παιδιά!

«Αυτά είναι τα όρια της ανθρώπινης κατανόησης, εδώ έχουμε ένα μεγάλο πρόβλημα». Όμως «Ο Θεός

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ιωάννης 5 : 39 :

«Ερευνάτε τις γραφές, επειδή εσείς νομίζετε ότι μέσα σ' αυτές έχετε αιώνια ζωή· και εκείνες είναι που δίνουν μαρτυρία για μένα».

Η πίστη μας βασίζεται στην Αγία Γραφή. Αναγνωσμένη κάτω από το φως του Πνεύματος, η Βίβλος είναι πηγή παρηγοριάς και σοφίας. Ο Ιησούς εμπιστεύθηκε στους Αποστόλους του, τη δύναμη και την αποστολή να την ερμηνεύουν διαμέσου του Αγίου Πνεύματος.

Διατηρώντας τα παλαιά πράγματα, αποδεχόμενοι ό,τι νέο υπάρχει

Τίποτα δεν είναι πιο σταθερό από την αλλαγή: Παλαιά πράγματα που πρέπει να διατηρηθούν και νέα πράγματα, που είναι καλά – αυτό ήταν το θέμα της θείας λειτουργίας που τέλεσε ο Πρωταπόστολος στις 7 Αυγούστου στο Μεξικό. Παρορμήσεις που είναι σημαντικές, ακριβώς αυτή τη στιγμή.

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Η.Π.Α.

«Για να κατανοήσουμε τη σημασία αυτού του λόγου, οφείλουμε, ως συνήθως, να εξετάσουμε το πλαίσιο», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ: «Ο Ιησούς Χριστός ήλθε για να αναγγείλει την βασιλεία του Θεού και είπε στους ανθρώπους: ‘Δεν ήλθα για να καταργήσω το νόμο του Μωυσή, αλλά για να τον εκπληρώσω’». Οι άνθρωποι ξεπλάγησαν. Ο Υιός του Θεού δεν σεβόταν πάντα το νόμο του Μωυσή.

«Ο Ιησούς έπρεπε να τους εξηγήσει τον τρόπο για να κατανοήσουν σωστά το Μωσαϊκό νόμο: Αυτός είναι ο νόμος του Θεού».

Ο νόμος του Θεού

Ο Ιησούς διατύπωσε το νόμο του Θεού με τον εξής τρόπο: Είναι απαραίτητο, πρώτα απ’ όλα, να αγαπάς τον Θεό με όλη σου την καρδιά και τον πλησίον σου όπως τον εαυτό σου. «Ο Θεός έδωσε στον λαό του Ισραήλ τις Δέκα Εντολές, για να του εξηγήσει πως να εκφράζει συγκεκριμένα την αγάπη για τον Θεό και την αγάπη για τον πλησίον στην πράξη», εξήγησε ο Πρωταπόστολος.

Κατόπιν, υπήρχε μια ολόκληρη σειρά από κανόνες

που βοηθούσαν τον λαό του Ισραήλ να ζήσει την πίστη του σε καθημερινή βάση. Αλλά οι νόμοι αυτοί ήταν πάντα προσαρμοσμένοι στις περιστάσεις, ακόμη και τότε.

Την εποχή του Ιησού οι συνθήκες ήταν και πάλι διαφορετικές και για αυτό, έδωσε στους ανθρώπους να καταλάβουν ότι «το θέλημα του Θεού, σε ένα υψηλότερο επίπεδο, είναι πάντα πιο σημαντικό από τους κανόνες της καθημερινής ζωής». Έτσι κορυφαία προτεραιότητα είναι πάντα η αγάπη για τον Θεό και για τον πλησίον. «Γι’ αυτό και ο Ιησούς μπορούσε να πει: ‘Εκπληρώνω το νόμο του Θεού’». Όσον αφορά τους Φαρισαίους, από την άλλη πλευρά: «Η αγάπη τους για τον πλησίον δεν ήταν πραγματικά το δυνατό τους σημείο...»

Ο νέος νόμος, όπως τον εξήγησε ο Ιησούς

Για μια ακόμη φορά ο Ιησούς εξήγησε με σαφήνεια στους ανθρώπους, ποιοι ήταν οι σημαντικοί κανόνες: Η αναγέννησή τους με νερό και Πνεύμα, το να τρώνε τη σάρκα του και να πίνουν το αίμα του, καθώς και η άρνηση τους εαυτού τους, για να γίνουν παρόμοιοι με τον Ιησού Χριστό.

Οι Απόστολοι και οι κανόνες

Ο Ιησούς Χριστός ανέθεσε στους Αποστόλους την αποστολή να αναγγέλλουν το θέλημα του Θεού, το νέο νόμο και να καθοδηγούν τις κοινότητες. Για αυτό, χρειάζονταν επίσης κανόνες προσαρμοσμένοι στην εποχή. Για παράδειγμα, τα μέλη της πρώτης κοινότητας μοιράζονταν όλα όσα διέθεταν. Στις μεταγενέστερες κοινότητες, αυτό δεν ήταν πλέον απαραίτητο.

«Οι σύγχρονοι Απόστολοι επίσης, κάνουν ό,τι έκαναν και οι πρώτοι Απόστολοι», εξήγησε ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ. Εξηγούν πως γίνεται πράξη η πίστη σήμερα και πρόσθεσε. «Οφείλουν να ερμηνεύουν αυτό το νόμο και να τον προσαρμόζουν στην τρέχουσα κατάσταση». Συνέχισε λέγοντας ότι, ως εκ τούτου, ορισμένοι πιστοί είναι μπερδεμένοι, ακόμη και εκνευρισμένοι. Στην χειρότερη περίπτωση απορρίπτουν το μήνυμα στο σύνολό του.

«Οφείλουμε να συνειδητοποιούμε ότι το ουσιαστικό δεν αλλάζει. Η καρδιά του μηνύματος παραμένει η ίδια. Ο Ιησούς Χριστός είναι Θεός. Για να σωθείς, πρέπει να πιστεύεις σε αυτόν, να τον αποδέχεσαι ως Κύριό σου και να υπακούς στο νόμο του. Οφείλεις να αγαπάς τον Θεό και τον πλησίον σου. Οφείλεις να τηρείς τις Δέκα Εντολές. Οφείλεις να είσαι αναγεννημένος με νερό και Πνεύμα, να λαμβάνεις την Αγία Κοινωνία και να μεταμορφώνεσαι στην εικόνα του Χριστού». Δεν υπάρχει κανένας λόγος να απορρίπτουμε αυτό το μήνυμα, αντίθετα: «Όσοι αποδέχονται το κήρυγμα, θα είναι ευλογημένοι από τον Θεό».

Οι αλλαγές σήμερα

Η διατήρηση παλαιών πραγμάτων και η προσαρμογή τους στην εποχή μας, ισχύει επίσης και σήμερα για κάθε παιδί του Θεού.

«Είμαστε ανοικτοί σε καινούργια πράγματα, αλλά δεν εγκαταλείπουμε τα παλαιά που παραμένουν ++σημαντικά», υπενθύμισε ο Πρωταπόστολος. Οι αλλαγές μπορούν να γεννήσουν καινούργια πράγματα, κάτι που είναι καλό:

- Τροποποιημένες συνθήκες διαβίωσης: Δεν έχουμε πλέον πολύ χρόνο για εθελοντισμό στους κόλπους της Εκκλησίας, ίσως όμως ανοίγονται άλλα πράγματα σε αντάλλαγμα: «Δεν θα μπορούσες να κάνεις κάτι νέο για τον Κύριο και για τον πλησίον σου;», ρώτησε ο Πρωταπόστολος. Για παράδειγμα να μιλήσεις με πρόσωπα, με τα οποία δεν είχες μιλήσει ποτέ πριν ή να κάνεις κάτι καλό, για πρόσωπα για τα οποία δεν είχατε ενδιαφερθεί ποτέ μέχρι τώρα ...
- Μια κοινωνία σε αναδιάρθρωση: Η ποικιλομορφία της κοινωνίας σημαίνει επίσης ότι οι κοινότητες είναι πολύ πιο ποικίλες. «Πρέπει να

συμφιλιωθούμε με αυτή τη νέα σύνθεση, αυτή τη διαφορετικότητα, αυτές τις διαφορές και να αποδεχόμαστε ο ένας τον άλλον, όπως μας δέχεται ο Ιησούς».

Ωστόσο, ο παλαιός κανόνας εξακολουθεί να ισχύει: «Εάν θέλεις να είσαι ένας μαθητής του Ιησού, να αρνηθείς τον εαυτό σου και να ακολουθήσεις το παράδειγμά του. Αυτό σημαίνει να μεταμορφωθείς για να είσαι σύμφωνα με την εικόνα του».

Ο Πρωταπόστολος διορίζει τον Απόστολο Τζον Σνάμπτελ (John Schnabel) αναπληρωτή Απόστολο Περιφέρειας

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Ματθαίος 13 : 52 :

«Κι εκείνος τους είπε: Γι' αυτό, κάθε γραμματέας, που μαθήτευσε στα πράγματα της βασιλείας των ουρανών, είναι όμοιος με έναν άνθρωπο οικοδεσπότη, που βγάζει από τον θησαυρό του καινούργια και παλιά».

Ο νόμος του Χριστού είναι άυλος. Οφείλουμε να πιστεύουμε στον Χριστό, να αγαπάμε τον Θεό και τον πλησίον μας, να λαμβάνουμε τον λόγο του Θεού και τα μυστήρια και να γινόμαστε παρόμοιοι με τον Χριστό. Το Πνεύμα μας θυμίζει παλιά πράγματα που πρέπει να κρατήσουμε και μας κάνει να ανακαλύπτουμε νέα.

Αριστερά: Άποψη της κοινότητας κατά την Ημέρα νεολαίας στο Φρίμπουργκ (Fribourg)

Δεξιά: Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ και ο Απόστολος Περιφέρειας Γιουρκ Ζμπίντεν (Jürg Zbinden), στο βήμα

Φωτογραφίες: Jonas Spengler et Marc Genoux

Μαζί εν Χριστώ – ζώντας και βιώνοντας την εμπειρία

Είναι κάτω από αυτό το σύνθημα που συναθροίστηκαν οι νέοι της Ιταλίας, της Αυστρίας, της Ελβετίας και ορισμένων περιφερειών της Γαλλίας, για τις τριήμερες Ημέρες Νεολαίας. Από τις 9, έως τις 11 Σεπτεμβρίου, πραγματοποιήθηκαν διάφορες δραστηριότητες σε τέσσερα πεδία, με αποκορύφωμα την κοινή θεία λειτουργία για τη Νεολαία στο Φρίμπουργκ (Ελβετία).

Αρχίζοντας το κήρυγμά του, ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάνιντερ μίλησε κατευθείαν στους νέους που ίσως δεν ένοιωθαν τόσο καλά και τους καθησύχασε: «Ο Σωτήρας δεν θα προσπεράσει κανένα, μπορούμε να είμαστε βέβαιοι γι' αυτό». Ακόμη και ο Παύλος, δεν είχε μια εύκολη ζωή, συμπλήρωσε

«Ζώντας δύσκολες μέρες, αλλά και όμορφες μέρες, είχε συνειδητοποιήσει: Ο Κύριος Ιησούς μου δίνει πάντοτε αυτό που χρειαζόμαστε για να φτάσω στο στόχο μου». Η δήλωση του Αποστόλου, «Όλα τα μπορώ», δεν ήταν ωστόσο σημαδι ότι, τίποτα δεν ήταν αδύνατο για αυτόν, εξήγησε ο Πρωταπόστολος Σνάνιντερ. Το νόημα είναι διαφορετικό: «Μπορώ να έχω πάντα ό, τι πιο σημαντικό για μένα και αυτό είναι κάτι που με ικανοποιεί».

Σήμερα, οι νέοι οφείλουν να έρχονται αντιμέτωποι με πολλές προκλήσεις. Η ανασφάλεια που οφείλεται στην πανδημία του κορωνοϊού, η ενεργειακή κρίση, ακόμη και η κλιματική αλλαγή, γίνονται αντιληπτές.

«Με την βοήθεια του Ιησού Χριστού, μπορείς να αντιμετωπίσεις τα πάντα. Θέλει να μας βοηθήσει να είμαστε ικανοποιημένοι σε όλες τις περιστάσεις. Μην ανησυχείς – μαζί με τον Ιησού μπορείς να το κάνεις!»

Οι ανάγκες των νέων

Οι νέοι έχουν πολλά ερωτήματα και αναζητούν απαντήσεις για να κατανοήσουν τον κόσμο, εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. Αυτό σήμερα θέτει προβλήματα στους νέους: «Στο σημερινό κόσμο είμαστε αντιμέτωποι με μια πλημμύρα πληροφοριών. Αν κάποιος έχει ένα ερώτημα και ψάχνει απαντήσεις, δεν βρίσκει μόνο μία, αλλά χίλιες απαντήσεις που πάνε από το ένα άκρο στο άλλο». Επομένως, είναι δύσκολο να ξέρουμε ποια είναι η σωστή απάντηση. «Ο Ιησούς Χριστός μπορεί να σε βοηθήσει», εκφράστηκε ο Πρωταπόστολος. «Μπορεί να πει για τον εαυτό του: Είμαι η αλήθεια, οι λόγοι μου δεν θα εξαφανιστούν ποτέ. Ο Πρωταπόστολος προέτρεψε τους νέους: «Εάν ψάχνεις απαντήσεις, ψάξε να τις

Το αποκορύφωμα αυτών των Ημερών Νεολαίας ήταν η θεία λειτουργία που τελέστηκε από τον Πρωταπόστολο Ζαν Λυκ Σνάνιντερ. Κλήθηκαν επίσης να υπηρετήσουν στο βήμα, οι Απόστολοι Περιφέρειας Τζον Κρίελ (John Kriel) και Ρούντιγκερ Κράουζε, καθώς και ο Απόστολος Ανδρέας Σαργκάντ (Andreas Sargant).

βρεις κοντά στον Ιησού! Έχει την καλύτερη λύση, αυτή που σου ταιριάζει, που είναι προσαρμοσμένη στη δική σου κατάσταση. Η λύση του είναι πάντα η καλύτερη!».

«Η σημερινή γενιά επίσης έχει την ανάγκη να ανήκει κάπου. Κάθε ένας από τους νέους θέλει να εγκρίνεται και να γίνεται αποδεκτός από κάποια ομάδα. Αυτό είναι απολύτως κατανοητό, αλλά μερικές φορές μπορεί να είναι επικίνδυνο», εξήγησε ο επικεφαλής της Εκκλησίας: Γίνεται γρήγορα εξαρτημένος από την γνώμη εκείνων που θέλει να ευχαριστήσει. Και έτσι σκινοθετεί τον εαυτό του στο TikTók, στο Ίνσταγκραμ και σε άλλες πλατφόρμες. Υπάρχει λοιπόν ο κίνδυνος, ο ίδιος νέος να υιοθετήσει μια πολύ διαφορετική προσωπικότητα, ανάλογα με την ομάδα που θέλει να ευχαριστήσει. Ο Πρωταπόστολος Σνάνιντερ προέτρεψε τη νεολαία να προσεγγίσει τον Ιησού: «Μαζί του είστε πάντα ευπρόσδεκτοι, ανά πάσα στιγμή, ανεξάρτητα από την κατάστασή σας. Σας επιτρέπει να είστε, αυτοί που είστε».

«Οι νέοι δεν θέλουν πίεση ούτε εξαναγκασμό. Θέλουν να διασκεδάσουν», περιέγραψε ο Πρωταπόστολος. Αυτός είναι ο λόγος που οι νέοι δυσκολεύονται να αποδεχτούν την εξουσία. «Αλλά και εκεί ακόμη, ο Ιησούς μας βοηθά να είμαστε ικανοποιημένοι, επειδή δεν έρχεται ως κάτοχος εξουσίας και δύναμης για να μας περιορίσει. Δεν μας δίνει εντολές, αγαπά και εργάζεται αποκλειστικά με αγάπη». Επειδή οι νέοι θέλουν να είναι ελεύθεροι, δεν θέλουν να δεσμεύονται. Ο φόβος να είναι δεσμευμένοι και έτσι να χάσουν κάτι καλύτερο, αποτελεί μαρτυρία μιας κάποιας ανασφάλειας, συνέχισε ο Πρωταπόστολος Σνάνιντερ. Αυτό αφορά τόσο την επαγγελματική ζωή, όσο και τη ζωή του ζεύγους. Ο υπεύθυνος της Εκκλησίας ήταν πολύ σαφής επάνω σε αυτό το θέμα: «Η Εκκλησία δεν έχει κανένα λόγο επάνω στο πως θα οργανώσει τη ζωή του ένας άνθρωπος, ένας νέος, αλλά, μπορώ να εγγυηθώ ένα πράγμα: Με την προσκόλλησή του στον Χριστό, δεν παίρνει κανένα απολύτως ρίσκο».

Ο κίνδυνος σήμερα είναι αυτός της διασποράς. Κάνουμε ταυτόχρονα πολλά πράγματα και δεν παίρνουμε καμία πραγματική ικανοποίηση από αυτό. Και εδώ ο Ιησούς μας δίνει καλές και σωστές συμβουλές: «Επικεντρώσου στα ουσιαστικά. Εάν θέλεις να κρατήσεις κάτι από τη ζωή, επικεντρώσου στην αγάπη. Εκείνος που αγαπά έχει την ακόλουθη εγγύηση: Έχει μια πραγματικά πλήρη ζωή».

Το τελευταίο σημείο που επικαλέστηκε ο επικεφαλής της Εκκλησίας, ήταν η ανάγκη για προσωπική ανάπτυξη. «Όλοι οι άνθρωποι θέλουν για τη ζωή τους, να έχει νόημα». Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαδεμένο στη σύγχρονη νέα γενιά, διαπίστωσε ο Πρωταπόστολος. Δεν πρόκειται μόνο

για το να κερδίζει κάποιος πολλά χρήματα στην επαγγελματική του ζωή, αλλά έχει και την απαίτηση, η ζωή του να έχει νόημα. Είναι τότε επίσης που τίθεται το ερώτημα: «Τι είναι αυτό που θέλω να γίνω; Ποια θα πρέπει να είναι η δική μου αληθινή προσωπικότητα;». Στην αναζήτησή τους για νόημα, οι νέοι θα πρέπει να συνειδητοποιήσουν ένα πράγμα: «Έχεις συνειδητοποιήσει ότι αποτελείς μέρος ενός αξιοθαύμαστου και υπέροχου προγράμματος; Ως χριστιανός, καλείσαι να συμμετέχεις. Δεν πρόκειται μόνο για τη σωτηρία σου. Το πρόγραμμα αυτό πάει πολύ πιο μακριά, το σχέδιο λύτρωσης του Θεού αφορά τη Δημιουργία και όλους τους ανθρώπους. Ο Θεός θέλει να απελευθερώσει όλους τους ανθρώπους από το κακό». Όποιος προσανατολίζεται προς αυτό το θέλημα του Ιησού Χριστού, μπορεί να βιώσει αυτή την εμπειρία: «Όλα τα μπορώ, διαμέσου εκείνου που με ενδυναμώνει».

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

Φιλιππησίους 4 : 13 :

« Όλα τα μπορώ, διαμέσου του Χριστού που με ενδυναμώνει ».

Χάρη στον Χριστό, μπορούμε να αντιμετωπίσουμε ό, τι μας συμβαίνει και να διατηρούμε τον έλεγχο της μοίρας μας. Ο Χριστός ανταποκρίνεται στις επιθυμίες μας και φροντίζει για τις ανάγκες μας.

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΛΕΝΕΙ ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΟΥ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ 13 : 1-20

Η εορτή του Πάσχα πλησιάζει. Ο Ιησούς ξέρει ότι πρόκειται να εγκαταλείψει τον κόσμο, για να επιστρέψει στον Θεό, τον Πατέρα του. Με τους μαθητές του εορτάζει το τελευταίο Δείπνο.

Ο Ιησούς σηκώνεται από το τραπέζι, αφαιρεί τα ρούχα του, παίρνει ένα ύφασμα και το τυλίγει γύρω από την μέση του.

Κατόπιν, ρίχνει νερό σε μια λεκάνη και αρχίζει να πλένει τα πόδια των μαθητών του.

Με αυτό το πανί σκουπίζει τα πόδια τους.

Όταν φτάνει μπροστά στον Πέτρο, εκείνος του λέει:

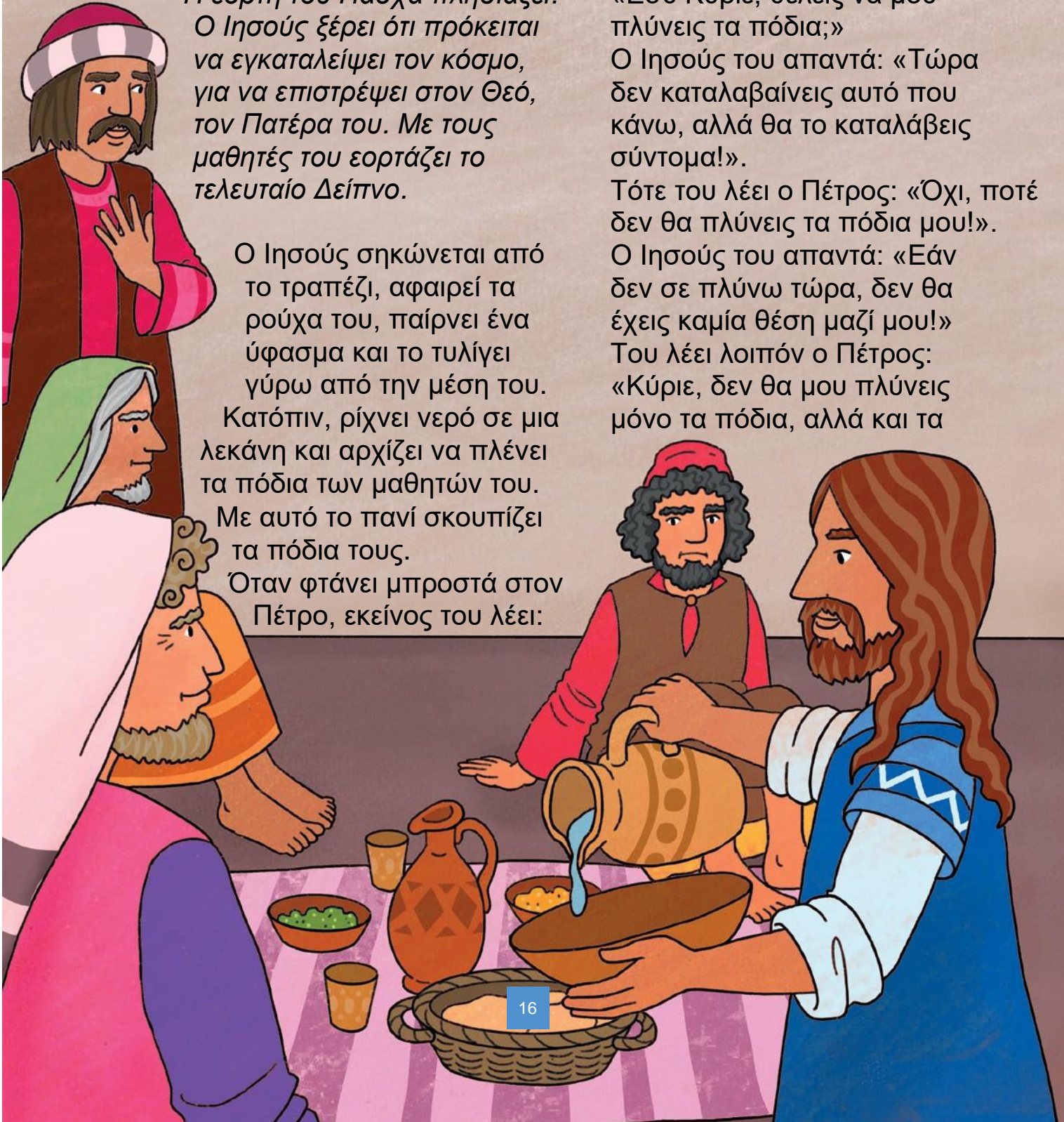
«Εσύ Κύριε, θέλεις να μου πλύνεις τα πόδια;»

Ο Ιησούς του απαντά: «Τώρα δεν καταλαβαίνεις αυτό που κάνω, αλλά θα το καταλάβεις σύντομα!».

Τότε του λέει ο Πέτρος: «Όχι, ποτέ δεν θα πλύνεις τα πόδια μου!».

Ο Ιησούς του απαντά: «Εάν δεν σε πλύνω τώρα, δεν θα έχεις καμία θέση μαζί μου!»

Του λέει λοιπόν ο Πέτρος: «Κύριε, δεν θα μου πλύνεις μόνο τα πόδια, αλλά και τα

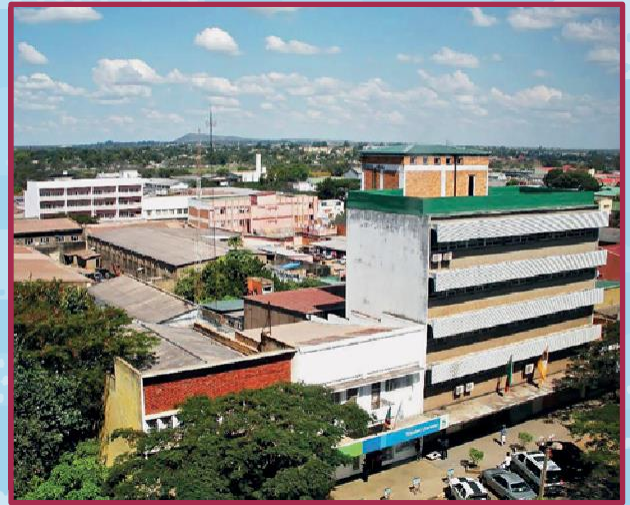
χέρια και το κεφάλι μου!»
 Ο Ιησούς του λέει: « Εκείνος που είναι λουσμένος δεν έχει ανάγκη παρά μονάχα τα πόδια να πλύνει, επειδή είναι ολόκληρος καθαρός· εσείς είστε καθαροί, αλλά όχι όλοι». Ο Ιησούς ξέρει ότι ένας από τους μαθητές πρόκειται να τον προδώσει. Λέει στους μαθητές: «Καταλαβαίνετε τι σας έκανα; Με αποκαλείτε Δάσκαλο και Κύριο και καλά τα λέτε, επειδή είμαι. Αν λοιπόν έπλυνα τα πόδια σας, εγώ, ο Δάσκαλος και

Κύριος, πρέπει και εσείς επίσης, να πλένετε ο ένας τα πόδια του άλλου· επειδή σας έδωσα ένα παράδειγμα, για να κάνετε κι εσείς αυτό που σας έκανα. Σας το λέω, ο υπηρέτης δεν είναι μεγαλύτερος από τον Κύριό του, ούτε ο Απόστολος είναι μεγαλύτερος από αυτόν που τον απέστειλε. Αυτός που θα δεχθεί αυτόν που θα αποστείλω, με δέχεται και αυτός που με δέχεται δέχεται και εκείνον που με απέστειλε»,

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ ΣΤΗ ΝΤΟΛΑ (ΖΑΜΠΙΑ)

Mulishani; Αυτό σημαίνει «Πώς είσαι;» στην bembba (ή ichibembba), μία από τις 72 γλώσσες που ομιλούνται στη Ζάμπια. Είναι η πιο διαδεδομένη γλώσσα στην επαρχία που ζω. Την επαρχία αυτή, την ονομάζουμε Copperbelt, στα Ελληνικά «Ζώνη του Χαλκού», επειδή εδώ εξορύσσεται ο χαλκός σε μεγάλα ορυχεία. Ζω στην πόλη **Ντόλα**, της πρωτεύουσα της επαρχίας μας.

Ονομάζομαι Δαυίδ, γεννήθηκα στις 10 Ιουνίου 2011. Επομένως, είμαι ένδεκα ετών. Η δική μου **οικογένεια** αποτελείται από τον πατέρα μου, την μητέρα μου, την αδελφή μου Λουμπούτο που είναι έξη ετών και εμένα. Ο πατέρας μου Τρέβορ, είναι ιερέας στην κοινότητά μας. Εργάζεται στο μάρκετινγκ μιας τηλεφωνικής εταιρίας της Ζάμπια. Η μητέρα μου, Μουέσι, είναι κινησιοθεραπεύτρια και εργάζεται σε ένα μεγάλο νοσοκομείο.

Πηγαίνω στην έκτη Δημοτικού. Η αδελφή μου πηγαίνει στο ίδιο **σχολείο** που πηγαίνω κι εγώ, είναι στο νηπιαγωγείο. Αγαπημένα μου μαθήματα είναι τα μαθηματικά, η μουσική και τα αγγλικά.

Είμαστε όλοι Νεοαποστολικοί. Εδώ σας δείχνω την **εκκλησία** μας. Είναι η μεγαλύτερη εκκλησία της Ζάμπια, διαθέτει 5 000 θέσεις. Ο Πρωταπόστολος έχει ήδη τελήσει εδώ, δύο θείες λειτουργίες. Η εκκλησία εγκαινιάστηκε στις 20 Ιουλίου 2014. Την εποχή εκείνη ήμουν τεσσάρων ετών.

Την Κυριακή μετά την θεία λειτουργία έχουμε το μάθημα της Κατήχησης. Τα μαθήματα μουσικής και οι πρόβες της χορωδίας πραγματοποιούνται το Σάββατο. Είμαι το νεότερο μέλος της ορχήστρας στην Περιφέρειά μας, παίζω **βιολί**. Οι άλλοι μουσικοί είναι πολύ εξυπηρετικοί· συχνά με αφήνουν να καθοδηγώ ένα ύμνο, είτε στην θεία λειτουργία, είτε κατά τη διάρκεια μιας συναυλίας. Κάποιες φορές διευθύνω και την παιδική χορωδία. Αγαπώ την κοινότητά μου, τους φίλους μου στο κυριακάτικο σχολείο, τους δασκάλους και τους επικεφαλής της χορωδίας. Τελείως απλά, αγαπώ την Εκκλησία μου!

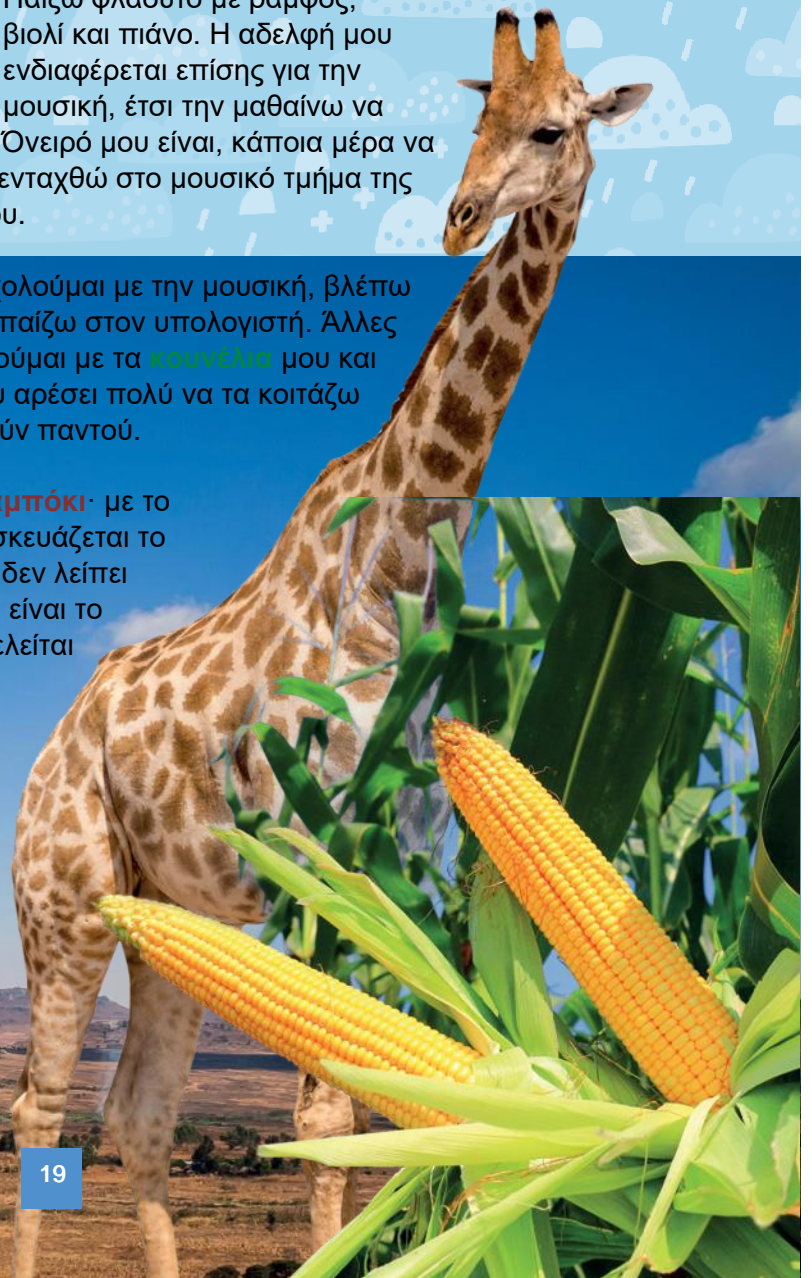

Μου αρέσει επίσης να παίζω μουσική στο σπίτι. Παίζω φλάουτο με ράμφος, βιολί και πιάνο. Η αδελφή μου ενδιαφέρεται επίσης για την μουσική, έτσι την μαθαίνω να

παίζει βιολί. Όνειρό μου είναι, κάποια μέρα να μπορέσω να ενταχθώ στο μουσικό τμήμα της Εκκλησίας μου.

Όταν δεν ασχολούμαι με την μουσική, βλέπω τηλεόραση ή παίζω στον υπολογιστή. Άλλες φορές ασχολούμαι με τα **κουνέλια** μου και τα ταΐζω. Μου αρέσει πολύ να τα κοιτάζω να χοροπηδούν παντού.

Η βασική τροφή στη Ζάμπια είναι το **καλαμπόκι**· με το καλαμποκάλευρο, για παράδειγμα, παρασκευάζεται το νσίμα, ένα είδος χυλού δημητριακών που δεν λείπει από κανένα γεύμα. Αγαπημένο μου πιάτο είναι το σαμπ, ένα παραδοσιακό πιάτο από αποτελείται από πουρέ καλαμποκιού και φασόλια. Μου αρέσει επίσης και η πίτσα. Συχνά βοηθάω την μητέρα μου στην κουζίνα. Είμαι ικανός να μαγειρέψω ρύζι, αυγά και να προετοιμάσω ένα απλό πρωινό.

Χειροτονία γυναικών : Οι βάσεις

Οι Απόστολοι είναι οι «διαχειριστές των μυστηρίων του Θεού» (Α' Κορινθίους 4:1). Είναι ακριβώς σε θέματα για τα οποία δεν υπάρχει ξεκάθαρη βιβλική απάντηση, που το αποστολικό αξίωμα οφείλει να λάβει βιώσιμες αποφάσεις με την βοήθεια του Αγίου Πνεύματος και της λογικής. Πρόκειται κυρίως για το κατά πόσον οι άνδρες και οι γυναίκες είναι εξίσου άξιοι να λάβουν υπηρεσιακή δύναμη και εξουσία, καθώς και εντολή για αξιώματα.

Κατά τη διάρκεια της θητείας του, ο Πρωταπόστολος Φερ έδωσε πολλές παρορμήσεις, για να διευκρινίσει και να τελειοποιήσει τη διδασκαλία της Νεοαποστολικής Εκκλησίας. Έγραψε ένα πόνημα στο οποίο, το δόγμα και η διδασκαλία της Νεοαποστολικής Εκκλησίας παρουσιάζονται με ένα δεσμευτικό τρόπο. Αποτέλεσμα των προσπαθειών αυτών είναι η Κατήχηση, η οποία εκδόθηκε το 2012, δηλαδή κατά τη διάρκεια της θητείας του Πρωταποστόλου Βίλχελμ Λέμπερ.

Στη συνέχεια, η Κατήχηση της Νεοαποστολικής Εκκλησίας ανέπτυξε την άποψη της Εκκλησίας μας, στην οποία καθοριστικό ρόλο παίζει η διάκριση ανάμεσα στις ορατές και ατελείς Εκκλησίες και την μοναδική και τέλεια Εκκλησία του Χριστού. Ωστόσο, δεν έχει παρουσιαστεί ακόμη στην Κατήχηση, μια αληθινή διδασκαλία του αξιώματος. Μπόρεσε ωστόσο, να γίνει αναφορά σε ορισμένες ουσιαστικές πτυχές, επιτρέποντας έτσι να γίνει δυνατό, να ανοίξουν πεδία προβληματισμού.

Ενδεικτικά σας παραπέμπουμε στις σχετικές εξηγήσεις του πέμπτου άρθρου της ομολογίας της πίστης, στο οποίο γίνεται μια διάκριση ανάμεσα στον αξίωμα και την υπηρεσία και όπου αναφέρονται ουσιαστικά στοιχεία της χειροτονίας: Στο πέμπτο άρθρο αναφέρεται ότι «ο άνθρωπος έχει επενδύσει ένα αξίωμα από θείο θέλημα και όχι σαν συνέχεια μιας ανθρώπινης απόφασης. Αυτό εκπληρώνεται από το αποστολικό αξίωμα. Υπάρχει μια άμεση συσχέτιση ανάμεσα στο αξίωμα και το αποστολικό αξίωμα. Εκεί όπου εργάζεται το αποστολικό αξίωμα, υπάρχει επίσης συνεπώς, ένα πνευματικό αξίωμα (βλ. 7). Υπάρχουν εξάλλου, μέσα στην Εκκλησία του Χριστού, διάφορες υπηρεσίες που αφορούν τη διακήρυξη του Ευαγγελίου και της ευφορίας των πιστών, οι οποίες μπορούν επίσης να εκπληρωθούν χωρίς χειροτονία.. [...] Η χειροτονία σε ένα πνευματικό αξίωμα περιλαμβάνει τρεις πτυχές: « την εξουσία, την εολογία και τον εξαγιασμό ». Είναι προπαντός για τα ιερατικά αξιώματα, όπου το στοιχείο της «εξουσίας» έχει μια καθοριστική σημασία, επειδή έχουν την εξουσία να

αναγγέλλουν την συγχώρηση των αμαρτιών με την αποστολή του Αποστόλου και να καθαριάζουν την Αγία Κοινωνία. Επομένως από τους Αποστόλους, τα ιερατικά αξιώματα λαμβάνουν μέρος στην σωστή διαχείριση των μυστηρίων. Η αληθινή διακήρυξη του παγκόσμιου σωτήριου θελήματος του Θεού, επιτυγχάνεται με την «εξουσία» που χορηγείται από το αποστολικό αξίωμα. Με την «ευλογία», η ασφάλεια της θείας συνοδείας και η βοήθεια του Αγίου Πνεύματος είναι δεδομένη επίσης, τόσο για την άσκηση του ιερατικού αξιώματος, όσο και αυτού του διακόνου. Ο «εξαγιασμός» δείχνει ότι, διαμέσου του αξιώματος, είναι ο ίδιος ο Θεός ο οποίος θέλει να ενεργήσει μέσα στην αγιότητα και την ακεραιότητά του»

Η διαμόρφωση ενός νέου Νεοαποστολικού ορισμού για το αξίωμα ξεκίνησε ήδη από το 2014. Το 2019 δημοσιεύθηκε το άρθρο «Νεοαποστολικός καθορισμός του πνευματικού αξιώματος – Σχόλιο στο κεφάλαιο 7 της ΚΑΤΗΧΗΣΗΣ». Στις σχετικές για το αξίωμα εξηγήσει, η εξουσία και η εντολή για αξίωμα είναι ουσιαστικές έννοιες. Τις παραθέτουμε παρακάτω σε συντομία.

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Το αποστολικό αξίωμα – οι Απόστολοι σε ενότητα με τον Πρωταπόστολο – έχει ως αποστολή να φροντίζει την τρέχουσα τάξη στις κοινότητες, κάτω από την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Το ζήτημα, εάν οι άνδρες και οι γυναίκες είναι εξίσου άξιοι να λάβουν εξουσία και εντολή για αξίωμα, είναι ένα από τα ερωτήματα που απαιτούν μια απάντηση από το αποστολικό αξίωμα και αφορούν το μέλλον.

Εξουσία και εντολή για αξίωμα

Η Κατήχηση υπογραμμίζει ήδη ότι « το στοιχείο της «εξουσίας» έχει μια καθοριστική σημασία» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 2.4.5). Η Κατήχηση μιλά επίσης και για την εντολή: «Το αξίωμα ασκεί την υπηρεσία του μέσα στα όρια των αρμοδιοτήτων που του έχουν ανατεθεί. Για το σκοπό αυτό, ο Απόστολός του, του δίνει μια εντολή που αντιστοιχεί σε ένα συγκεκριμένο τομέα δραστηριότητας» (ΚΑΤΗΧΗΣΗ 7.8). Στο προαναφερθέν άρθρο, το σχετικό με τον καθορισμό του αξιώματος, τα ακόλουθα σημεία εξετάζονται δεσμευτικά, με βάση μια απόφαση της Συνέλευσης των Αποστόλων Περιφέρειας:

«Το αξίωμα περιλαμβάνει ταυτόχρονα μια εξουσία και μια εντολή. Η εξουσία που ενυπάρχει στο αξίωμα είναι θεολογικής φύσης, η εντολή υπάγεται στον εκκλησιαστικό νόμο.

- **Καθορισμός της εξουσίας στο αξίωμα:** Η εξουσία στο αξίωμα είναι η θεμελιωμένη στον Ιησού Χριστό ικανότητα, που απονέμεται, με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος, από τον Απόστολο, κατά την χειροτονία, να ενεργεί και να μιλά στο όνομα

της Αγίας Τριάδας. Η εξουσία στο αξίωμα χορηγείται με την χειροτονία. Παύει να υφίσταται μόλις γίνει αποδεκτή από τον Απόστολο η παραίτηση του κατόχου του, σε περίπτωση που απολυθεί από την υπηρεσία του ή με τον θάνατό του.

- **Καθορισμός της εντολής στο αξίωμα:** Η υπηρεσιακή εντολή στο αξίωμα, του δίνει το δικαίωμα και το καθήκον να εκτελεί την υπηρεσία του, με την εξουσία που λαμβάνει, μέσα σε ένα γεωγραφικά και χρονικά καθορισμένο πλαίσιο. Η εντολή παύει να ισχύει σε περίπτωση αλλαγής τομέα δραστηριότητας, τη στιγμή της συνταξιοδότησης, μόλις γίνει αποδεκτή από τον Απόστολο η παραίτηση του κατόχου του, σε περίπτωση που απολυθεί από την υπηρεσία του ή με τον θάνατό του»

Η εξουσία στο αξίωμα σχετίζεται, μεταξύ άλλων, με τη διαχείριση των Μυστηρίων, το δικαίωμα χειροτονίας και τη διακήρυξη του λόγου του Θεού. Η εντολή στο αξίωμα επιτρέπει τον προσδιορισμό του πλαισίου, στο οποίο, οφείλει να ασκείται η εξουσία του αξιώματος – στην κοινότητα, στην εκκλησιαστική περιφέρεια. Είναι επομένως σκόπιμο να θεωρείται η εντολή στο αξίωμα ως μέγεθος εκκλησιαστικού δικαίου – και επομένως πραγματικό.

Ούτε η Κατήχηση, ούτε και οι σχετικές με τον καθορισμό του αξιώματος επεξηγήσεις που ακολούθησαν, αναφέρουν ρητά ότι η εξουσία και η εντολή στο αξίωμα μπορούν να ανατεθούν μόνο σε άνδρες .

ΠΕΡΙΛΗΨΗ: Τα σχετικά με τον καθορισμό του αξιώματος γραπτά της Εκκλησίας μας δεν εμπεριέχουν θεολογική αιτιολόγηση για το γεγονός ότι μόνον άνδρες μπορούν να χειροτονούνται. Τίθεται λοιπόν το ερώτημα, αν ο περιορισμός του πνευματικού αξιώματος στους άνδρες, που οφείλεται στην καθολική χριστιανική παράδοση από τον δεύτερο αιώνα, είναι υπερασπίσιμος σύμφωνα με τις μαρτυρίες της Αγίας Γραφής. Το πρόβλημα που ανακύπτει δεν μπορεί να επιλυθεί επαρκώς με αναφορές στα ίσα δικαιώματα ανδρών και γυναικών στην κοινωνία, που εκφράζονται στα συντάγματα πολλών κρατών, αλλά με την θεολογική αξιολόγηση των στοιχείων της Αγίας Γραφής. Στο πλαίσιο αυτό, η βιβλική αφήγηση που είναι σχετική με τον άνθρωπο, ως εικόνα του Θεού – όπως αυτή υπάρχει στις αφηγήσεις της Δημιουργίας – έχει καθοριστική σημασία.

Η ομοιότητα του ανθρώπου με τον Θεό

Οι δύο αφηγήσεις της Παλαιάς Διαθήκης για τη Δημιουργία, που βρίσκονται στην Γένεση 1:1 – 2:3 και στην Γένεση 2:4 – 3, αποτελούν το πρωταρχικό θεολογικό θεμέλιο του λόγου που αφορά τον άνθρωπο ως δημιούργημα σύμφωνα με την εικόνα του Θεού. Ενώ η πρώτη αφήγηση. Ενώ η πρώτη αφήγηση της Δημιουργίας φαίνεται μάλλον αφηρη-

μένη, η δεύτερη διαθέτει ένα έντονο αφηγηματικό και εικονογραφικό χαρακτήρα.

Η πρώτη αφήγηση της Δημιουργίας

Η διατύπωση, σύμφωνα με την οποία ο άνθρωπος δημιουργήθηκε σύμφωνα με την εικόνα του Θεού, βρίσκεται το θεμέλιό της στο απόσπασμα από την Γένεση 1:26-27. Εξ άλλου, υπάρχει το ζήτημα της ομοιότητας του ανθρώπου με τον Θεό, στην Γένεση 5:1-2 και Γένεση 9:6β. Η πρώτη αφήγηση της Δημιουργίας δείχνει τον Θεό, ως εκείνο που, με ένα απλό του λόγο, συνθέτει και οργανώνει την πραγματικότητα σε έξι ημέρες, δηλαδή σε έξι χρονικά διαστήματα. Στην τελική φάση της Δημιουργίας, την έκτη ημέρα, είναι τα ζώα της ξηράς που πρώτα δημιουργούνται (Γένεση 1:24-25). Από τη στιγμή που τα διάφορα ζώα είναι παρόντα, ο Θεός αφοσιώνεται στη δημιουργία του ανθρώπου:

«Και είπε ο Θεός: Ας κάνουμε άνθρωπο σύμφωνα με τη δική μας εικόνα, σύμφωνα με τη δική μας ομοίωση· και ας εξουσιάζει επάνω στα ψάρια της θάλασσας, κι επάνω στα πουλιά του ουρανού, κι επάνω στα κτήνη, κι επάνω σε ολόκληρη τη γη, κι επάνω σε κάθε ερπετό, που σέρνεται επάνω στη γη. Και ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα· σύμφωνα με την εικόνα του Θεού τον δημιούργησε· αρσενικό και θηλυκό τους δημιούργησε· και τους ευλόγησε ο Θεός· και είπε σ' αυτούς ο Θεός: Αυξάνεστε και πληθύνετε και γεμίστε τη γη, και κυριεύστε την, και εξουσιάζετε επάνω στα ψάρια της θάλασσας, κι επάνω στα πουλιά του ουρανού κι επάνω σε κάθε ζώο που κινείται επάνω στη γη» (Γένεση 1:26-28).

Η δημιουργία του ανθρώπου διαφέρει από αυτή όλων των άλλων πραγμάτων και πλασμάτων. Αυτό συνάγεται από το απλό γεγονός ότι δεν είναι γραμμένο με ουδέτερο τρόπο: «Ας γίνει...», όπως συνέβαινε με τα άλλα έργα της Δημιουργίας, αλλά με κάποιο τρόπο σαν να απευθύνεται στον ίδιο του τον εαυτό, την Αγία Τριάδα: «Ας κάνουμε άνθρωπο...». Η προσφώνηση προς τον εαυτό του να δημιουργήσει έναν άνθρωπο διευρύνεται και ενισχύεται από το γεγονός ότι ο Θεός τοποθετείται σε άμεση σχέση με τον άνθρωπο, επειδή πρέπει να είναι «κατ' εικόνα μας», «καθ' ομοίωσή μας». Ο Θεός τοποθετείται έτσι σε μια άρρηκτη σχέση με τον άνθρωπο, το ίδιο και ο άνθρωπος, σε μια εξίσου άρρηκτη σχέση με τον Θεό.

Στη Γένεση 1:27 ολοκληρώνει αυτό που σχεδίασε: Δημιουργεί τον άνθρωπο «κατ' εικόνα του», ως «πληθυντική ενότητα άνδρα και γυναίκας». Ο όρος «άνθρωπος» χρησιμοποιείται ως γενικός όρος που βρίσκει τη θεμελιώδη συγκεκριμενοποίηση του στη βιολογική προδιαγραφή «άνδρας και γυναίκα». Συνεπώς, ο άνθρωπος που δημιουργήθηκε εκ των προτέρων κατ' εικόνα του Θεού, αποτελείται ουσιαστικά και από τα δύο φύλα.

Ο άνδρας και η γυναίκα από κοινού αντανακλούν τη δόξα του Θεού και μαζί επιδιώκουν να συνεχίσουν τη Δημιουργία του Θεού. Μόνον ο Θεός είναι πάνω από τον άνθρωπο. Επομένως είναι τοποθετημένος ανάμεσα στον Θεό και τον κόσμο.

Άνδρας και γυναίκα – δηλαδή «το ανθρώπινο ον» – δημιουργήθηκαν εξίσου κατ' εικόνα του Θεού: Και οι δύο βρίσκονται σε μια σχέση ταυτόσημης εξάρτησης, δηλαδή άμεσης και άνευ όρων, με τον Θεό. Συνεπώς, ο άνδρας και η γυναίκα έχουν αναλάβει την ίδια αποστολή, δηλαδή να «κυριαρχούν» και να εκπροσωπούν τον Θεό στη Δημιουργία. Επιπλέον, η πληθυντική ενότητα παραπέμπει στο γεγονός ότι ο άνθρωπος δεν μπορεί να υποθέσει πραγματικά την θεική του υπόσταση, δηλαδή την ομοιότητά του με τον Θεό, εάν περιοριστεί στον εγωκεντρισμό και την επιλεγμένη απομόνωση. Η πληθυντική ενότητα γίνεται «συγκεκριμένη μόνον όταν το «Εγώ» γίνεται «Εσύ!».

Έτσι, ο άνδρας και η γυναίκα, η γυναίκα και ο άνδρας έχουν γίνει ο ένας για τον άλλον, από τη στιγμή που ο άνδρας είναι εκ των προτέρων διατεθειμένος για κοινωνία. Ο Θεός ευλογεί τον άνδρα και την γυναίκα, απευθύνεται σε αυτούς και τους αναθέτει μια αποστολή: «Αυξάνεστε και πληθύνετε και γεμίστε τη γη, και κυριεύστε την». Έτσι ο άνθρωπος έλαβε την εντολή της αναπαραγωγής, για να μπορεί να φέρει σε πέρας, στην εξέλιξη της ιστορίας, την αποστολή να εκπροσωπεί τον Θεό στη Δημιουργία και να «κυριεύει τη γη».

Η δεύτερη αφήγηση της Δημιουργίας

Ενώ η πρώτη αφήγηση της Δημιουργίας εξετάζει τον κόσμο στο σύνολό του και χωρίζει την γέννησή του σε έξι περιόδους, η δεύτερη αφήγηση της Δημιουργίας παίρνει την μορφή μιας ιστορίας που περιλαμβάνει χαρακτήρες που αντιδρούν μεταξύ τους. Αυτή η «συνέχεια» αντιπροσωπεύεται από τη δεύτερη αφήγηση της Δημιουργίας, παρόλο που συντάχθηκε σε προγενέστερο χρόνο και αποτελεί μέρος μιας άλλης παράδοσης. Οι δύο αφηγήσεις λοιπόν, δεν αντιπαράτιθενται απλώς, αλλά συγχωνεύονται σε μια νέα ενότητα. Η «αφήγηση της Εδέμ» ορίζεται ως ένας σχολιασμός, μια εμβάθυνση αλλά και μια διόρθωση επίσης της ιστορίας της Δημιουργίας των ζωντανών όντων γενικά και του ανθρώπου ιδιαίτερα.

Το απόσπασμα από την Γένεση 2:7 αναφέρει ότι ο Θεός έπλασε τον άνθρωπο από χώμα της γης. Σαν αγγειοπλάστης, ο Θεός δημιουργεί ένα χαρακτήρα από σκόνη. Η ονομασία «Αδάμ» περιγράφει εδώ τον άνθρωπο γενικά, χωρίς σεξουαλική διαφοροποίηση. Ο όρος «Αδάμ» (άνθρωπος) αναφέρεται στον «Adamah», δηλαδή το έδαφος από το οποίο δημιουργήθηκε ο άνθρωπος.

Θα παρατηρηθεί ότι απουσιάζει ο καθοριστικής ση-

μασίας για δημιουργία του ανθρώπου όρος «θεϊκή ομοίωση», στην Γένεση 1:27-28. Εντούτοις, υπάρχει μια αντίστοιχη δράση του Θεού ως προς αυτό, δηλαδή, το γεγονός φύσηξε την πνοή του στον άνθρωπο για να του δώσει πνοή ζωής. Ο χαρακτήρας που δημιούργησε ο Θεός από χώμα, έλαβε από αυτόν την πνοή της ζωής. Ο Θεός στρέφεται με αγάπη, δηλαδή με οικειότητα προς τον άνθρωπο, όπως δεν το κάνει για κανένα άλλο πλάσμα. Η «πνοή ζωής» που λαμβάνει η γη που διαμορφώθηκε με αυτό τον τρόπο, όχι μόνο έχει ως αποτέλεσμα μια σωματική ζωτικότητα, όπως αυτή που αρμόζει στα ζώα, αλλά δημιουργεί και την απαραίτητη προϋπόθεση για την προσωπικότητά της. Η πνοή ζωής είναι ταυτόχρονα και θεϊκή πνοή και κατά συνέπεια, θεμελιώνει τον μοναδικό χαρακτήρα του ανθρώπου στους κόλπους της Δημιουργίας. Έτσι, «ακόμη και στην αφήγηση της Εδέμ, η δημιουργία του ανθρώπου τοποθετείται στο πλαίσιο της εικόνας του Θεού».

Η ιδιαίτερη θέση του ανθρώπου, η αποστολή του να ενεργεί ως «πλάσμα σύμφωνα με την εικόνα του Θεού» στους κόλπους της Δημιουργίας, επομένως, εκφράζεται επίσης και στη δεύτερη αφήγηση της Δημιουργίας. Ο άνθρωπος γίνεται ένα «ζωντανό ον», κάποιος που μπορεί και οφείλει να διαμορφώνει το περιβάλλον του: «Ο Κύριος ο Θεός πήρε τον άνθρωπο, και τον έβαλε στον παράδεισο της Εδέμ για να τον εργάζεται, και να τον φυλάττει» (Γένεση 2:15). «Εργασία» και «φύλαξη» είναι εποικοδομητικές δραστηριότητες που αποδίδονται στον άνθρωπο, υπάρχει εδώ ένα προφανές παραλληλισμός με την «κυριαρχία» που περιγράφεται στην Γένεση 1:26-31.

Το απόσπασμα από την Γένεση 2:18 εκφράζει το γεγονός ότι η ανθρώπινη ζωή πρέπει να βιώνεται σε κοινότητα: «Δεν είναι καλό ο άνθρωπος να είναι μόνος». Ο «βοηθός» που θα δημιουργηθεί για τον άνθρωπο, θα πρέπει να πληροί αυτή την απαίτηση. Σε κυριολεκτική μετάφραση ο στίχος 18β λέει το εξής: «θα κάνω σ' αυτόν βοηθό όμοιο μ' αυτόν». Αυτή η «ομοιότητα» χαρακτηρίζει κατά κάποιο τρόπο τον «βοηθό»: Ο άνθρωπος πρέπει να έχει ένα όμοιο με αυτό, που δεν είναι μόνο «μαζί» ή «δίπλα του», αλλά που είναι ίσος με αυτόν και στην παρουσία του οποίου, ο Αδάμ αναγνωρίζει τον εαυτό του (ένα άλλο εγώ).

Το απόσπασμα από την Γένεση 2:22-23 θέτει το ερώτημα, ποιος αντιστοιχεί στον άνδρα. Όμως αυτό το άλλο εγώ δεν διαμορφώνεται από χώμα, αλλά από τη σάρκα του ήδη δημιουργημένου ανθρώπου. Το «πλευρό», από το οποίο δημιουργήθηκε η γυναίκα

συμβολίζει το γεγονός ότι το σώμα του άνδρα και αυτό του βοηθού του, είναι της ίδιας φύσης. Υπογραμμίζεται η φυσική ενότητα μεταξύ τους: «Τούτο είναι τώρα κόκαλο από τα κόκαλά μου, και σάρκα από τη σάρκα μου· αυτή θα ονομαστεί Ανδρίδα, επειδή άρθηκε από τον άνδρα».

Ο Αδάμ, το ανθρώπινο ον που έχει απαλλαγεί από όλες τις σεξουαλικές προδιαγραφές και στο οποίο εμπιέρεται, τρόπος του λέγειν, η δυνατότητα για σεξουαλικότητα, είναι πλέον ικανό να περιγράψει και να αναγνωρίσει τον εαυτό του ως άνδρα και τον άλλον ως γυναίκα, σε αυτή την πρόσωπο με πρόσωπο συμβατότητα. Υπάρχει μια φυσική ενότητα μεταξύ των δύο, είναι φτιαγμένοι από το ίδιο «υλικό». Ο άνδρας και η γυναίκα διαμορφώθηκαν με τον ίδιο τρόπο από τον Θεό και στις δύο περιπτώσεις, αποτελούνται από την ίδια «ύλη» και οφείλουν την ύπαρξή τους στην άμεση δράση του Θεού.

Μια ιεραρχία ανάμεσα στον άνδρα και την γυναίκα προτείνεται μόνο μετά την αφήγηση της πτώσης στην αμαρτία (Γένεση 3:1-24) στην Γένεση 3:16. Αυτή η κυριαρχία του άνδρα για την οποία υπάρχει ζήτημα μετά την πτώση στην αμαρτία και που μπορεί να θεωρηθεί έτσι ως μια συνέπεια της, βρίσκει την πρώτη και άμεση έκφρασή της, στο γεγονός ότι ο Αδάμ δίνει ένα όνομα στην γυναίκα: «Εύα, επειδή, αυτή ήταν η μητέρα όλων των ζωντανών» (Γένεση 3:20). Η αναφορά αυτή του ονόματος είναι κοντά σε αυτήν, στο στίχο από τη Γένεση 2:20: «Και ο Αδάμ έδωσε ονόματα σε [...] όλα τα ζώα του χωραφιού». Στο πλαίσιο αυτό, η γυναίκα είναι πλέον υποταγμένη στον άνδρα.

Περίληψη: Οι δύο αφηγήσεις της Δημιουργίας στην Παλαιά Διαθήκη, εκφράζουν τη στενή σχέση ανάμεσα στον Θεό και τον άνθρωπο. Ο Αδάμ, δηλαδή ο άνθρωπος ως άνδρας και γυναίκα, λαμβάνει την αποστολή να κυριαρχεί (Γένεση 1:26-31) στα ζώα της γης να «καλλιεργεί» και να «διαφυλάττει» τη Δημιουργία. Υπάρχει μια φυσική ενότητα μεταξύ των δύο, είναι φτιαγμένοι από την ίδια «ύλη». Μια ιεραρχία ανάμεσα στον άνδρα και την γυναίκα προτείνεται μόνο μετά την αφήγηση της πτώσης στην αμαρτία (Γένεση 3:1-24) στην Γένεση 3:16.

Ποιες θεολογικές συνέπειες βλέπει η Νεοαποστολική Εκκλησία σε αυτή την βιβλική καταγραφή; Αυτό θα είναι το θέμα του επόμενου άρθρου, σχετικά με το διδακτικό κείμενο που θα δημοσιευθεί στο περιοδικό Community 02/23.

Ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ στο βήμα της εκκλησίας του Ντεσάου

Η Εκκλησία λέει «ναι» στην γυναίκα για αξίωμα

Για πρώτη φορά στη διάρκεια των 160 ετών ιστορίας της, η Νεοαποστολική Εκκλησία απάντησε με διδακτικό και δογματικό τρόπο στο ζήτημα της χειροτονίας των γυναικών... λέγοντας «Ναι» – λόγιοι και πλαίσιο μιας «σημαντικής μετάβασης στην παράδοσή μας».

Η απόφαση λήφθηκε στις 2 Ιουνίου 2022 το απόγευμα: «Λόγω της ισότητας των φύλων και της ίσης αξιοπρέπειας μεταξύ των δύο φύλων, οι γυναίκες μπορούν να επενδυθούν με μια εξουσία και δύναμη σε αξίωμα και μια υπηρεσιακή εντολή, μπροστά στον Θεό». Αυτό είναι που υιοθετήθηκε από την Συνέλευση των Αποστόλων Περιφέρειας στο Μπουένος Άιρες. Από τότε συνέβησαν πολλά πράγματα.

Ο Πρωταπόστολος ανακοινώνει την απόφαση

Η απόφαση και τα θεμέλιά της συζητήθηκαν στον κύκλο των περίπου 330 Αποστόλων. Έπρεπε να συνταχθούν παιδαγωγικό υλικό και υλικά κατάρτισης. Επιπλέον μαγνητοσκοπήθηκε σε βίντεο μια ομιλία για να παρουσιαστεί και να εξηγηθεί αυτή η απόφαση στους αδελφούς και τις αδελφές, σε όλο τον κόσμο.

Είναι έτσι που ανακοίνωσε, ο Πρωταπόστολος Ζαν

Σνάιντερ στην εκπομπή της ημέρας εκείνης: «Το αποστολικό αξίωμα – οι Απόστολοι σε ενότητα με τον Πρωταπόστολο – αποφάσισε ότι οι γυναίκες μπορούν να επενδυθούν τη δύναμη και την εξουσία ενός αξιώματος, λόγω της ισότητας των φύλων και τις ίσης αξιοπρέπειας των δύο φύλων». Αυτό ισχύει για όλα τα επίπεδα αξιωμάτων και όλες τις διευθυντικές λειτουργίες. Η σχετική υπηρεσιακή εντολή θα δίνεται οπουδήποτε γίνεται αυτή αποδεκτή από την κοινωνία και την κοινότητα.

Ένα σημείο που παρέμεινε ανοικτό

Η απόφαση αυτή δεν έχει καμία σχέση με συζητήσεις για την ισότητα των φύλων, οι οποίες διεξάγονται επίσης διαφορετικά, ανάλογα με την χώρα. Μάλλον, γεγονός είναι ότι η Εκκλησία, επικαιροποιώντας τη διδασκαλία της, είχε φτάσει, με κάθε τρόπο, στο σημείο όπου έπρεπε να απαντηθεί το ερώτημα: Ποιος μπορεί να επενδυθεί ένα αξίωμα;

Ο Πρωταπόστολος Ρίχαρντ Φερ είχε ήδη αρχίσει να

διευκρινίζει και να διατυπώνει τη διδασκαλία. Ο διάδοχός του Βίλχελμ Λέμπερ, εξακολούθησε αυτό το καθήκον, πράγμα που κατέληξε στην έκδοση της Κατήχησης. Κατόπιν, είναι ο Πρωταπόστολος Σνάιντερ που ανέλαβε ένα θέμα που εξακολουθεί να είναι σε εκκρεμότητα: Τον καθορισμό του αξιώματος.

Ξεκινώντας το 2014, οι Απόστολοι Περιφέρειας έσκυψαν επάνω σε θεμελιώδη ερωτήματα: Τι είναι ένα αξίωμα; Τι συμβαίνει κατά την χειροτονία; Πώς είναι δομημένες οι λειτουργίες διαχείρισης; Αυτό είχε ως αποτέλεσμα την μεταρρύθμιση της δομής των αξιωμάτων, η οποία τέθηκε σε ισχύ το 2019. Και μετά το «τι» και το «πώς», έφτασε η ώρα να ασχοληθούμε και με το «ποιος».

Μια δοκιμασία από την Αγία Γραφή

Παραδοσιακά βέβαια, η Νεοαποστολική Εκκλησία χειροτονεί μόνον άνδρες. Τα εκκλησιαστικά γραπτά όμως δεν παρέχουν στην πραγματικότητα καμία δογματική αιτιολόγηση επάνω σε αυτό το θέμα. Επομένως, θα ήταν σκόπιμο να δοκιμαστεί αυτό το θέμα και συγκεκριμένα να δοκιμαστεί η Αγία Γραφή. Επειδή η πολιτική για την ισότητα των φύλων ή τα εθνικά συντάγματα δεν είναι κατάλληλα για να δώσουν απαντήσεις σε θεολογικά ζητήματα.

Πρώτο ερώτημα που απευθύνεται στην Αγία Γραφή: Τι θέλει ο Θεός; Η ιστορία της Δημιουργίας δίνει μια ξεκάθαρη απάντηση. Η γυναίκα και ο άνδρας είναι πλασμένοι κατ' εικόνα του Θεού, με την ίδια αξία. Έχουν την ίδια ευθύνη. Στο βίντεο, ο Πρωταπόστολος λέει το εξής: «Η διαπίστωση αυτή είναι η βάση για να μπορούν και τα δύο φύλα να αναλάβουν ένα αξίωμα και μια υπηρεσία στους κόλπους της Εκκλησίας ή στην τοπική κοινότητα».

Δεύτερο ερώτημα: Τι λέει ο Ιησούς; Δυστυχώς τίποτα συγκεκριμένο. Σίγουρα φέρεται πολύ καλύτερα στις γυναίκες από τους περισσότερους άνδρες της εποχής του, αλλά καλεί μόνον άνδρες στο αποστολικό αξίωμα. Διαφορετικά, το Ευαγγέλιο πιθανότατα δεν θα μπορούσε να κηρύττεται στις συναγωγές. Ωστόσο, μαθαίνουμε στην προσφώνηση ότι «ούτε τα λόγια, ούτε οι πράξεις του Ιησού μας παρέχουν ένα σαφή λόγο για τον οποίο θα έπρεπε να πάμε ενάντια στο ξεκάθαρο θέλημα του Θεού, σε ότι αφορά τη Δημιουργία».

Τρίτο ερώτημα: Τι μας διδάσκουν οι Απόστολοι; Εδώ είναι που η Καινή Διαθήκη περιέχει αντιφάσεις. Κάποιες φορές οι γυναίκες οφείλουν να μιλούν προφητικά στις θείες λειτουργίες. Άλλοτε πάλι οφείλουν να σιωπούν στους κόλπους της Εκκλησίας. Το συμπέρασμα που δίνεται στο μαγνητοσκοπημένο βίντεο είναι το εξής: «Οι μεμονωμένες δηλώσεις απόρριψης στις Επιστολές της Καινής Διαθήκης, δεν είναι επαρκής λόγος για τον αποκλεισμό των γυναικών από αξίωμα».

Προβολή της Εκκλησίας με μουσική

Από τις 25 ως τις 28 Αυγούστου 2022, πραγματοποιήθηκαν οι ημέρες νεολαίας στο Πορτ Ζεντίλ (Γκαμπόν). Συνολικά παρευρέθηκαν 185 νέοι από όλη την χώρα, στο πλαίσιο του συνθήματος «Εδώ είμαι: Μαζί εν Χριστώ». Καθώς ο Απόστολος Γκόφρεϋ Νβόγκου (Geoffrey Nwogu) δεν μπορούσε να επισκεφτεί αυτή την μικρή χώρα, για μεγάλο χρονικό διάστημα, εξ αιτίας του κορωνοϊού, προγραμματίστηκε παράλληλα μια συνάντηση αξιωμάτων της περιφέρειας. Έτσι, ενώ τα αξιώματα ανέπτυσαν πνευματικά θέματα και διαπραγματεύονταν με ποιο τρόπο θα μπορούσαν να επιτύχουν μια οικονομική ανεξαρτησία, οι νέοι χαιρόντουσαν με παιχνίδια στην παραλία και πολλή μουσική. Παρουσίασαν επίσης τη Νεοαποστολική Εκκλησία στις διάφορες περιοχές της πόλης και προετοιμάστηκαν για μια συναυλία που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα του Σαββάτου, στην πλατεία Ομονοίας (Place de la Concorde). Την Κυριακή, οι ημέρες νεολαίας ολοκληρώθηκαν με μια πανηγυρική θεία λειτουργία στην οποία συμμετείχαν περισσότεροι από 300 αδελφοί και αδελφές. Δεν είχαν ωστόσο τελειώσει ακόμη για τους μάστερς και τους εκπαιδευτές. Είχαν προγραμματιστεί ακόμη και σεμινάρια γι' αυτούς. Θα συνεχίσουν μεταδίδοντας την γνώση που απέκτησαν στις κοινότητες από τις οποίες προέρχονται, σύμφωνα με την αρχή: «Εκπαιδεύοντας τους εκπαιδευτές» (διδάσκοντας εκείνους που διδάσκουν).

Αριστερά: Ο μελλοντικός Απόστολος Περιφέρειας Ουρς Χερμπάιζεν μαζί με μερικά αξιώματα από τις Φιλιππίνες. Κάτω: Πρώτες εκκλησίες στις Φιλιππίνες

Ιεραποστολικό έργο με τα πόδια, με βάρκα ή με μοτοποδήλατο

Πως ο πρωτοπόρος έστρεψε την προσοχή επάνω του

1972: Ένας ψηλός άνδρας με μαύρο κοστούμι κάθεται στο πάρκο και περιμένει. Μια μέρα κάποιος απευθύνεται σε αυτόν – αυτή είναι η αρχή της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στις Φιλιππίνες. Τα μέλη αναπολούν τα 50 χρόνια της Εκκλησίας και χαίρονται με τις εορταστικές εκδηλώσεις γύρω από την επέτειο της Εκκλησίας τους.

Ο άνδρας με το μαύρο κοστούμι ήταν ο Καναδός Χέρμπερτ Πάτσε, που ζούσε στην Ιαπωνία. Ο Απόστολος Περιφέρειας Μάικλ Κράους είχε καλέσει τους πιστούς να φέρουν τη Νεοαποστολική πίστη στον κόσμο. Και ο Χέρμπερτ Πάτσε σκέφτηκε ότι σίγουρα θα βοηθούσε αν το έκανε με ένα ασυνήθιστο τρόπο.

Είναι κάπως έτσι που κάθισε στο Ρίζαλ Παρκ, στην Μανίλα, την πρωτεύουσα των Φιλιππίνων, φορώντας ένα μαύρο κοστούμι, κάτω από την τροπική ζέση. Αυτό τράβηξε την προσοχή ορισμένων ανθρώπων, κυρίως του Κάρλος Γκαγιόν. Αυτός και η οικογένειά του ήταν οι πρώτοι που έλαβαν το μυστήριο της

Αγίας Σφράγισης στις Φιλιππίνες. Ένα χρόνο αργότερα, με την αποδοχή μιας άλλης οικογένειας κατέστη δυνατή η δημιουργία της πρώτης κοινότητας στο Σαμπαλόκ.

Στην πρώτη επίσκεψη υπήρχαν πολλά πράγματα να γίνουν

Κατά την επίσκεψή του στο νησιωτικό κράτος, τον Δεκέμβριο του 1979, ο Απόστολος Έρβιν Βάγκνερ απένειμε το μυστήριο της Αγίας Σφράγισης σε περισσότερους από 100 πιστούς και χειροτόνησε αρκετούς διακόνους και ιερείς. Επιπλέον δομήθηκαν πολλές κοινότητες.

Η κοινωνική, οικονομική και πολιτική κατάσταση ήταν πολύ δύσκολη για τους Φιλιππινέζους. Αναζητούσαν ένα νόημα στη ζωή τους και ένα αίσθημα ασφάλειας. Τα βρήκαν στις Εκκλησίες. Καθώς το κράτος παρείχε επίσης ελευθερία στην λατρεία, ο αριθμός των μελών και των κοινοτήτων των Εκκλησιών αυξήθηκε. Η Νεοαποστολική Εκκλησία επίσης, γνώρισε μια ισχυρή ανάπτυξη κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου.

Μικρές και μεγάλες εκκλησίες

Οι νέες κοινότητες είχαν ανάγκη από ευέλικτες και ευπαρουσίαστες εκκλησίες. Αυτές θα έπρεπε να ενσωματώνονται στην γειτονιά και να προσαρμόζονται στον κίνδυνο που θα μπορούσε να αντιμετωπίσει μια κοινότητα, να αναπτυχθεί, να συρρικνωθεί ή να εξαφανιστεί γρήγορα. Ακριβώς, σε περιόδους οικονομικής ανάπτυξης στις αστικές περιοχές, οι κοινότητες στις μεγάλες πόλεις αναπτύσσονται και στις αγροτικές περιοχές, συρρικνώνονται.

Σε ορισμένες μεγάλες πόλεις χτίστηκαν αργότερα μεγαλύτερες κεντρικές εκκλησίες, στις οποίες κατοικούσαν επίσης Απόστολοι και επίσκοποι. Μια από αυτές τις αντιπροσωπευτικές εκκλησίες εγκαινιάστηκε το 1994 στο Μακάτι.

Η 18^η Ιανουαρίου 2009 ήταν μια ιστορική ημέρα για τη Νεοαποστολική Εκκλησία στις Φιλιππίνες. Την ημέρα αυτή, ο Πρωταπόστολος Βίλχελμ Λέμπερ δημιούργησε το πεδίο δραστηριότητας της Νοτιοανατολικής Ασίας, αναθέτοντας στον Ουρς Χεμπάιζεν να αναλάβει τη διεύθυνσή του, ως Απόστολος Περιφέρειας. Από τις 18 Νοεμβρίου 2018, την αποστολή αυτή εκπληρώνει ο Απόστολος Περιφέρειας Έντι Ισνουγκρόχο και ο Απόστολος Σαμουήλ Τανζατικνό τον στηρίζει στην υπηρεσία των κοινοτήτων στις Φιλιππίνες.

Στο έργο με αγάπη

Το 2004 ένα τσουνάμι κατέστρεψε τον Ινδικό Ωκεα-

νό, σκοτώνοντας πολλούς ανθρώπους, πράγμα που προκάλεσε ένα κύμα αλληλεγγύης σε όλο τον κόσμο. Ξαφνικά, η Εκκλησία στις Φιλιππίνες απέκτησε άφθονα οικονομικά μέσα. Χρειάζοταν μια σωστή οργάνωση για να διασφαλιστεί ότι η βοήθεια θα έφτανε στους ενδιαφερόμενους. Κάπως έτσι γεννήθηκε η φιλανθρωπική οργάνωση NAC SEA Relief, που αν και εγγεγραμμένη ως ανεξάρτητη οργάνωση, χρησιμοποιεί τα οικονομικά μέσα και το ποιμαντικό δίκτυο της Νεοαποστολικής Εκκλησίας.

Η χαρά μέσα στην προοπτική της επίσκεψης του Πρωταποστόλου

Τα μέλη της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στις Φιλιππίνες, που πλέον, ξεπερνούν τις 40 000, χαίρονται για την επίσκεψη του Πρωταποστόλου με την ευκαιρία της 50^{ης} επετείου της Εκκλησίας στην χώρα τους. Ο Πρωταπόστολος θα τελέσει τρεις θείες λειτουργίες στις Φιλιππίνες. Η επετειακή θεία λειτουργία στις 16 Οκτωβρίου θα μεταδοθεί σε όλη την χώρα. «Καθώς πολλές από τις περίπου 1500 κοινότητες βρίσκονται σε ορεινές περιοχές, ορισμένες κοινότητες θα ομαδοποιηθούν και, οι αδελφοί και αδελφές θα συναθροιστούν σε ένα σημείο που θα λαμβάνει σήμα από το διαδίκτυο», εξηγεί ο Απόστολος Σαμουήλ Τανζατικνό.

Στο Τούπι, όπου θα τελεστεί η επετειακή θεία λειτουργία, οι προετοιμασίες βρίσκονται ήδη σε εξέλιξη. «Τα μέλη της χορωδίας συμμετέχουν με χαρά στις πρόβες», αφηγείται ο Απόστολος Τανζατικνό. Ο Πρωταπόστολος θα πραγματοποιήσει επίσης συνταξιοδοτήσεις και χειροτονίες: Οι Απόστολοι Κλεόπας Μπουάλ και Άλφρεντ Πασκουάλ θα τεθούν σε ηρεμία και οι δύο πρεσβύτεροι περιφέρειας Μέντι Σαμπάλ και Φρέντ Νουιάντ θα χειροτονηθούν στο αποστολικό αξίωμα από τον Πρωταπόστολο. Ο Απόστολος Τανζατικνό: «Χαιρόμαστε πολύ στην προοπτική της επίσκεψης του Πρωταποστόλου και για την πεντηκοστή επέτειο του Έργου του Θεού στις Φιλιππίνες».

Κάτω: Ο Πρωταπόστολος Βίλχελμ Λέμπερ και οι Απόστολοι Περιφέρειας Αλφόνς Τανζατικνό (αριστερά) και Ουρς Χεμπάιζεν (δεξιά). Δίπλα: Ο Πρωταπόστολος Ζαν Λυκ Σνάιντερ διορίζει τον Έντι Ισνουγκρόχο Απόστολο Περιφέρειας

Αριστερά: Μπροστά στην Πόρτα Νίγκρα στο Τριέρ (Γερμανία) Δεξιά: Δύο ποδηλάτες στο δρόμο για το Σαντιάγο ντε Κομποστέλα

Φωτογραφίες: Klaus Müller

Συλλέγοντας δωρεές με δύο τροχούς

Διένυσαν συνολικά περισσότερα από 8000 χιλιόμετρα: Ο Βέρνερ, ο Κάρστεν, ο Πωλ και ο Κασπάρ Κούνλε ποδηλάτησαν για ένα καλό σκοπό. Ο παππούς, ο πατέρας και οι δύο εφηβοί διέσχισαν το μονοπάτι του Σαντιάγο ντε Κομποστέλα.

Η ιδέα για μια «Φιλανθρωπική Περιοδεία» ήλθε στον Κάρστεν Κούνλε (49 ετών), που είναι ιερέας στην πόλη Μπαντ Χόμπουργκ (Γερμανία), όταν ο γιος του Πωλ (18 ετών) διέσχισε το μονοπάτι Κομποστέλα με αγωνιστικό ποδήλατο, μαζί με τον παππού του Βέρνερ (73 ετών) το 2019. Η φιλανθρωπική ομάδα περιοδείας συμπληρώθηκε με τη άφιξη του μικρότερου αδελφού του Πωλ, Κασπάρ (15 ετών) και του οικογενειακού φίλου, Κλάους Μύλερ (71 ετών), που εντάχθηκε στην ομάδα ως υπεύθυνος περιοδείας. Οι τέσσερις Κούνλε ποδηλατούσαν, ενώ ο Κλάους εργαζόταν μαζί τους από το όχημα υποστήριξης και όσοι τους υποστήριζαν, έκαναν δωρεές. Από τις 25 Ιουλίου, έως τις 17 Αυγούστου, η ομάδα διέσχισε με ποδήλατο, την Γερμανία, την Γαλλία και την Ισπανία. Στόχος ήταν να συγκεντρωθούν κεφάλαια για επείγουσα βοήθεια στην Ουκρανία, για την κατασκευή πηγαδιών και για βοήθεια στη σχολική εκπαίδευση στη Δυτική Αφρική.

Παρόλες τις αναποδιές ...

Η ομάδα ξεκίνησε από την πόλη Τριέρ (Γερμανία), όχι βέβαια από το μηδέν: Περισσότερα από 13 000 ευρώ είχαν ήδη συγκεντρωθεί, πριν την αναχώρηση. Αυτό παρακίνησε όλο τον κόσμο να ανταποκριθεί στην πρόκληση. Το σήμα της αναχώρησης δόθηκε νωρίς το πρωί. Μπροστά από το κατάλυμά της, η ομάδα ανακάλυψε ένα ουκρανικό λεωφορείο. «Είναι προφανώς εκεί για να μας υπενθυμίζει γιατί ξεκινάμε και βγαίνουμε στο δρόμο κάτω από αυτές τις θερμοκρασίες που ξεπερνούν κατά πολύ τους 30 βαθμούς Κελσίου», διαπίστωσαν με συγκίνηση.

Πραγματικά, η ζέστη ήταν έντονη. Για να μην αναφέρουμε τα τσιμπήματα εντόμων και το τρύπημα του πίσω τροχού στο ποδήλατο του Κασπάρ, ήδη από τη δεύτερη ημέρα. Καθένας από τους ποδηλάτες θα έπρεπε να αλλάξει τροχό, τουλάχιστον μια φορά κατά τη διάρκεια του ταξιδιού. Αλλά, ο Βέρνερ, ο

επικεφαλής της περιοδείας είναι έμπειρος και έλυνε γρήγορα το κάθε πρόβλημα. Και αν δεν τα κατάφερνε σε κάτι, ερχόταν ο Κλάους να βοηθήσει με το φορητόκι του γεμάτο ανταλλακτικά και με μια καλή αεραντλία. Μιλώντας για τον Κλάους: Χωρίς αυτόν, η ομάδα θα χανόταν. Σηκώνοταν νωρίς το πρωί και ετοίμαζε τα ποδήλατα για την αναχώρηση. Ενώ οι ποδηλάτες ήταν στο δρόμο, προετοίμαζε τα γεύματα και γέμιζε με νερό τα μπουκάλια. Παράλληλα έπλενε τις φανέλες και έβγαζε τακτικά φωτογραφίες τους φίλους του και πάντα τους παρακινούσε να συνεχίσουν. Και δεν ήταν πάντα εύκολο. Οι αναβάσεις, η ζέστη και οι αδιάβατοι δρόμοι, έκαναν τακτικά την πορεία, πραγματική δοκιμασία. Μια μέρα, η καταιγίδα ήταν τόσο σφοδρή και οι θερμοκρασίες έπεσαν τόσο πολύ, που ο παππούς Βέρνερ αποφάσισε να τελειώσει πρόωρα η κούρσα της ημέρας.

...οι τέσσερις Κούνλε έφτασαν στον προορισμό τους.

Παρόλες τις αποτυχίες ωστόσο, ο Κλάους, οι πολλοί δωρητές και τα θαυμαστά τοπία κατά μήκος του, μονοπατιού για την Κομποστέλα επιτύχαναν πάντα να παρακινούν τους ποδηλάτες. Σε όλο το μήκος της πορείας επισκέφτηκαν τόπους μνήμης και περιεργα μέρη, διασταυρώθηκαν με άλλους προσκυνητές και εκτιμούσαν το δείπνο στους τόπους διανυκτέρευσης. Περήφανοι, οι πέντε συνοδοιπόροι αντίκρισαν το Σαντιάγο ντε Κομποστέλα (Ισπανία), στις 11 Αυγούστου. Μπορούσαν τώρα να ρίξουν μια ματιά πίσω με ευγνωμοσύνη για το πόσο μακριά έφτασαν.

Στο προτελευταίο στάδιο συνέβη ένα ατύχημα: ο Κασπάρ έπεσε από το ποδήλατο. Μετά το πρώτο σοκ ωστόσο, διαπιστώθηκε ότι δεν είχε κάποιο σοβαρό τραυματισμό. Όσο για το ποδήλατό του, αυτό είναι μια άλλη ιστορία: Οι αλλαγές των ταχυτήτων

δεν λειτουργούσαν πλέον σωστά. Γι' αυτόν, τα τελευταία χιλιόμετρα έγιναν μια πραγματική πρόκληση. Τελικά όμως, οι τέσσερις ποδηλάτες τα κατάφεραν: Ένα απίστευτο συναίσθημα τους κατέλαβε όλους όταν έφτασαν στο σημείο μηδέν του μονοπατιού του Σαντιάγο στην Φιστέρα. Την ημέρα εκείνη, το ποσό των δωρεών ξεπέρασε τις 37 000 ευρώ. Στο ποσό αυτό προστέθηκαν σχεδόν 10 000 ευρώ ακόμη όταν η ομάδα «Φιλανθρωπική Περιήγηση» επέστρεψε πίσω στο σπίτι, στις 17 Αυγούστου.

Για τον καλό σκοπό

Ο Βέρνερ, Απόστολος σε ημερία και ο Κλάους, μεταβαίνουν συχνά στη Δυτική Αφρική για την ποιμαντική τους εργασία, στους κόλπους της Νεοαποστολικής Εκκλησίας και ξέρουν επομένως, τι ακριβώς σημαίνει η πρόσβαση σε πόσιμο νερό και η δυνατότητα μετάβασης στο σχολείο, για τους κατοίκους σε αυτό το μέρος του κόσμου. Όταν το 2022, ξέσπασε ο πόλεμος στην Ουκρανία, ο πόνος αυτός τους άγγιξε τόσο πολύ, που ο Κάρστεν αποφάσισε να κάνει μια δωρεά προς τους πληγέντες.

Οι μισές από τις δωρεές που συγκεντρώθηκαν κατά τη διάρκεια της «Φιλανθρωπικής Περιήγησης» θα διατεθούν στην φιλανθρωπική οργάνωση «human aktiv», της Νεοαποστολικής Εκκλησίας στη Νότια Γερμανία και στο ίδρυμα «Jörg Wolff», που δημιουργήθηκε το 2004 από ένα Νεοαποστολικό αξίωμα. Η φιλανθρωπική οργάνωση «human aktiv» αφιέρωσε το μερίδιό της σε επείγουσα βοήθεια στην Ουκρανία. Το ίδρυμα «Jörg Wolff» υποστηρίζει την κατασκευή πηγαδιών και σχολείων στη Δυτική Αφρική και χρηματοδοτεί την εκπαίδευση των εκεί μαιών και διδασκόντων. Ήδη από τη Δυτική Αφρική φτάνουν βιντεομνημάτα από ανθρώπους που χαιρόνται για την κατασκευή νέων πηγαδιών.

Αριστερά: Στο σημείο μηδέν του μονοπατιού του Σαντιάγο
Δεξιά: Κουρασμένοι αλλά ευτυχισμένοι, οι τέσσερις συνοδοιπόροι ξεκινούν στο δρόμο της επιστροφής

Αριστερά: Τα παιδιά της κοινότητας στην Μαντίνια (Γκάνα) παρουσιάζουν μια θεατρική παράσταση
 Δεξιά: Ο Απόστολος Περιφέρειας Ενρίκε Εντουάρντο Μίνιο στην Γκουαγιούμπρα (Ουρουγουάη)

Φωτογραφίες: Ν.Ε. Γκάνα, Ν.Ε. Νότια Αφρική

Όταν τα παιδιά κάνουν θέατρο

Στην Γκάνα τα παιδιά παρουσιάζουν μια θεατρική παράσταση, στην Αργεντινή, μέσα σε μία εβδομάδα, ο Απόστολος Περιφέρειας τελεί έξη θείες λειτουργίες και στις Φιλιππίνες, οι αδελφοί και οι αδελφές χαίρονται που βλέπουν το δικό τους Απόστολο Περιφέρειας. Το ηλεκτρονικό περιοδικό της Νεοαποστολικής Εκκλησίας κάνει τον γύρο του κόσμου.

Κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας στις 17 Ιουλίου, τα παιδιά της κοινότητας στην Μαντίνια (Γκάνα) έκαναν θέατρο. Στο παιχνίδι ρόλων που έπαιζαν στο εκκλησίασμα, υπήρχε το θέμα της παραβολής των ταλάντων, από την Αγία Γραφή. Συμμετείχαν όλα τα παιδιά: Κάποια από αυτά ανέλαβαν ένα ρόλο, ενώ τα άλλα πλαισίωσαν το έργο παίζοντας ένα όργανο, ή τραγουδώντας σόλο ή στην παιδική χορωδία. Στόχος ήταν να δουν οι θεατές ότι έχουν κληθεί ως χριστιανοί και φέρουν ευθύνη. Επιπλέον, οφείλουν να χρησιμοποιούν τις δωρεές που έχουν λάβει από τον Θεό, για να τον τιμούν.

Θεατρική παράσταση στην Αφρική

Στην Γουινέα επίσης, τα παιδιά παρουσίασαν μια θεατρική παράσταση. Περισσότερα από 500 παιδιά συναθροίστηκαν με την ευκαιρία της θείας λειτουργίας για παιδιά στην κοινότητα της πόλης Νζερεκορέ· άκουσαν με προσοχή το κήρυγμα του Αποστόλου Τάμπα Σόσο Βόλλε Μιλμούντο (Tamba Sosso Wolle Millimouno). Ως βάση χρησιμοποίησε τον λόγο της Αγίας Γραφής από τον Λουκά 18:16: «Αφήστε τα παιδιά να έρχονται σε μένα, και μη τα εμποδίζετε· επειδή, η βασιλεία του Θεού είναι για τέτοιους.», υπογραμμίζοντας έτσι τη σημασία των παιδιών για την οικογένειά τους και για την Εκκλησία.

Μετά το τέλος της θείας λειτουργίας, τα παιδιά παρουσίασαν μερικά θεατρικά έργα που αφηγούνται διάφορες βιβλικές ιστορίες. Μπόρεσαν έτσι να χαροποιήσουν τους γονείς τους, που ήλθαν να τα δουν για αυτή την ξεχωριστή περίπτωση.

Στη Νότια Αφρική, η 9^η Αυγούστου, είναι η Εθνική Ημέρα των Γυναικών. Με αυτή την ευκαιρία οι Νεοαποστολικές γυναίκες συγκεντρώθηκαν στο Τάφελσιγκ. Η Una Rhooode είχε προσκαλέσει τις γυναίκες σε μια διαδήλωση αφιερωμένη ουσιαστικά σε ψυχικές ασθένειες και προβλήματα που αφορούν ειδικά τις γυναίκες. Είχαν προσκληθεί επίσης μερικοί ομιλητές: Δύο ψυχολόγοι εξήγησαν τις ψυχικές ασθένειες, μια κοινωνική λειτουργός μίλησε για τη σημασία της ψυχικής υγείας των παιδιών και δύο αδελφές στην πίστη εξιστόρησαν τις πολύ προσωπικές τους εμπειρίες. Η πανδημία του κορωνοϊού επηρέασε ιδιαίτερα πολλές γυναίκες, που έπρεπε να αναλάβουν πλήρως την ευθύνη για τα παιδιά ή που μερικές φορές υπέστησαν ακόμη και βία. Η αδελφή στην πίστη, Κλοντέτ Ρουίτερς υπογράμμισε ότι, σε δύσκολες καταστάσεις θα μπορούσαμε να ικετεύουμε τη δύναμη και την βοήθεια του Θεού, αλλά εξακολουθεί να συνιστάται η κλήση των ειδικών για βοήθεια.

Επάνω: Ο Απόστολος Περιφέρειας Έντι Ισνουγκρόχο απονέμει το μυστήριο της Αγίας Σφράγισης
Δεξιά: Η μεγάλη νύχτα στις εκκλησίες στο Βόκλαμπουργκ (Αυστρία)

Μια παιδική χορωδία και δύο μουσικοί απέτισαν για μια ακόμη φορά ιδιαίτερο φόρο τιμής στις γυναίκες, πλαισιώνοντας μουσικά αυτή τη συνάντησή.

Καθημερινά μια θεία λειτουργία στην Αμερική

Ο Απόστολος Περιφέρειας Ενρίκε Μίνιο τέλεσε έξι θείες λειτουργίες σε μία εβδομάδα. Κατά την παραμονή του στην Ουρουγουάη, μερικές φορές διέσχισε μεγάλες αποστάσεις για να επισκεφτεί αδελφούς και αδελφές. Για παράδειγμα, η κοινότητα Γκουαγιούμπιρα στην περιφέρεια Αρτιγκάς βρίσκεται περίπου 500 χιλιόμετρα από την κοινότητα Ντε Λουκ, στην πρωτεύουσα Μοντεβιδέο. Ο Απόστολος Περιφέρειας Μίνιο επισκέφτηκε αυτές τις δύο κοινότητες, την Κυριακή 17 Ιουλίου και την Τετάρτη 20 Ιουλίου. Το Σάββατο 16 Ιουλίου επισκέφτηκε την κοινότητα Ασάρ στην περιφέρεια Τακουαρεμπό. Την Πέμπτη 21 Ιουλίου, ξεκινώντας από τη Ντε Λουκ, ο Απόστολος Περιφέρειας ταξίδεψε στη Σάντα Καταλίνα με τον Απόστολο Χέρμαν Ερνστ, ο οποίος τον συνόδευε για δύο θείες λειτουργίες. Το ταξίδι αυτό δεν ήταν τόσο μακρύ, καθώς και αυτή η κοινότητα, βρίσκεται επίσης στην πρωτεύουσα Μοντεβιδέο. Κατόπιν, το Σάββατο 23 Ιουλίου, ο Απόστολος Περιφέρειας τέλεσε μια θεία λειτουργία στην κοινότητα Λα Παλμίτα, στην Περιφέρεια Κανελόνες και την Κυριακή 24 Ιουλίου στο τέλος της παραμονής του στην Ουρουγουάη, υπηρέτησε στην κοινότητα Πορβενίρ στο Μοντεβιδέο.

Ευλογίες στην Ασία

Και στις Φιλιππίνες επίσης, οι αδελφοί και οι αδελφές χάρηκαν για την Επίσκεψη του Αποστόλου τους Περιφέρειας. Εξ αιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού, ο Έντι Ισνουγκρόχο δεν είχε μεταβεί στη νήσο Λουζόν εδώ και δυόμιση χρόνια. Συνοδευόμενος από τον Απόστολο Σαμουήλ Χαντόζο Τανζατικνό και τον επίσκοπο Αρμάντο Κάο, ο Απόστολος Περιφέρειας ξεκίνησε το επτάημερο ταξίδι του

από τα βόρεια της νήσου. Επισκέφτηκε τις κοινότητες Μπασαγκάν, Καρολίνα, Σιέμπρε, Βεργκάνα και Λουσένα. Στο νότο της νήσου, οι αδελφοί και οι αδελφές των κοινοτήτων Ισαμπέλα, Μαγκραφίλ και Μακάτι, χάρηκαν για την επίσκεψη του Αποστόλου Περιφέρειας και των συνταξιδιωτών του. Ο Απόστολος Περιφέρειας δίνει επίσης ορισμένες ευλογίες. Κυρίως, χειροτόνησε δύο νέους διάκους στην Μαγκραφίλ και διόρισε ένα νέο καθοδηγητή για την κοινότητα Μπασαγκάν. Επιπλέον, 36 ψυχές μπόρεσαν να λάβουν το μυστήριο της Αγίας Σφράγισης.

Πόρτες ανοικτές σε εκκλησίες της Ευρώπης

Η νύχτα μέσα σε μια εκκλησία – αυτή οργανώθηκε από πιστούς διαφορετικών ομολογιών στην Γερμανία και την Αυστρία. Με θέμα «Η νύχτα των εκκλησιών», πολλές εκκλησίες άνοιξαν τις πόρτες τους στις 24 Ιουνίου. Η εκδήλωση αυτή διοργανώθηκε από το Συμβούλιο Χριστιανικών Εκκλησιών του Κάσελ, στους κόλπους του οποίου η Νεοαποστολική Εκκλησία δραστηριοποιείται ως προσκαλεσμένη από το 2021. Σε 38 εκκλησίες από τις οποίες δύο Νεοαποστολικές, προσφέρθηκαν μουσικά προγράμματα και άλλες δραστηριότητες, καθώς και σνακ και πολλές ευκαιρίες για συζητήσεις.

Στο Βόκλαμπουργκ (Αυστρία), οι Καθολικοί, Διαμαρτυρόμενοι και Νεοαποστολικοί χριστιανοί πεζοπόρησαν προς τις εκκλησίες της πόλης. Το βράδυ εκείνο, η Νεοαποστολική Εκκλησία άνοιξε επίσης τις πόρτες της στους πεζοπόρους και τους εμπύχωσε με ένα σύντομο κήρυγμα και μερικές μουσικές παραστάσεις από μια χορωδία ενηλίκων και μια παιδική χορωδία. Οι άλλες ομολογίες πρόσφεραν επίσης πνευματικά πάρτι και μουσικές παραστάσεις στις εκκλησίες τους. Την εκδήλωση έκλεισαν οι ύμνοι του Ταϊζέ που ερμηνεύτηκαν από κοινού στην εκκλησία του χωριού.

